

Καπετά – Γιώργος Σπηλιώτης

Η ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ

Πάτρα, 2018

Η Μυθολογία των Αστερισμών

Καπετά - Γιώργος Σπηλιώτης

Επικοινωνία: e-mail: yorgospil@gmail.com
web: www.yorgos-spiliotis.com

Σχεδιασμός - εκτύπωση - βιβλιοδεσία:

Π. Κούλης, Ψηφιακές Εκτυπώσεις, Πάτρα

Τηλ.: 2610 273 093

e-mail: koulis.peter@gmail.com

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω
το Φώτη Δημητρόπουλο, Φιλολόγο τέως Λυκειαρχη,
την Άννα Αρβανίτη, Φιλολόγο,
τον ποιητή - συγγραφέα Κώστα Σταμάτη, Υπ/ρχο ε.α. Λ.Σ,
και τον Δημοσιογράφο Νίκο Πηγαδά για την επιμέλεια
του έργου.

Επίσης,
τον Αναστάσιο Ντάνο Καθηγητή Φιλοσοφίας
Πανεπιστημίου Αθηνών για τον Πρόλογο
και
τον καπετά – Βαρθολομαίο Λάζαρη για την κριτική του επί
του έργου.

Περιεχόμενα

Πρόλογος	9
Δυο λόγια για τους αστερισμούς...	11
Ο Βόρειος Ουράνιος Θόλος	13
Οι εργασίες τῶν ναυτῶν στό πλοῖο	14
Ὁ Μῦθος τῆς Μεγάλης καί Μικρῆς Ἄρκτου	14
Ὁ αστερισμός τοῦ Κηφέα	16
Ὁ αστερισμός τοῦ Περσέα	17
Ὁ αστερισμός τοῦ Πήγασου	17
Ὁ αστερισμός τῆς Ἀνδρομέδας	20
Ὁ αστερισμός τῆς Κασσιόπης	20
Ὁ αστερισμός τοῦ Ἡνίοχου	20
Ὁ αστερισμός τοῦ Ταύρου	21
Ὁ αστερισμός τοῦ Ὠρίωνα	23
Ὁ αστερισμός τῶν Διδύμων	23
Ὁ αστερισμός τοῦ Καρκίνου	25
Ὁ αστερισμός τοῦ Λυγκός	26
Ὁ αστερισμός τοῦ Λέοντα	26
Ὁ αστερισμός τῆς Παρθένου	27
Ὁ αστερισμός ἡ Κόμη τῆς Βερενίκης	29
Ὁ αστερισμός τοῦ Βοώτη	30
Ὁ αστερισμός τό στεφάνι τῆς Αριάδνης	31
Ὁ αστερισμός τοῦ Δράκου	32
Ὁ αστερισμός τοῦ Ἡρακλῆ	33
Οἱ αστερισμοί Κύκνου – Λύρας – Ἄετοῦ	36
Ὁ αστερισμός τοῦ Δελφινιοῦ	37
Ὁ αστερισμός τῶν Ἰχθύων	39
Ὁ αστερισμός τῶν Πλειάδων	39
Ὁ αστερισμός τῶν Ὑάδων	40
Τό Οὐράνιο Τόξο	41
Τό Βόρειο Σέλλας	41
Ἡ Σελήνη	42
Ο Νότιος Ουράνιος Θόλος	45
Ὁ αστερισμός τοῦ Μεγάλου Κυνός (Σείριος)	46
Ὁ αστερισμός τοῦ Σκορπιοῦ	48
Ὁ αστερισμός τοῦ Αἰγόκερω	49
Ὁ αστερισμός τοῦ Ὑδροχόου	50

Ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Κριοῦ	51
Ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Λαγοῦ & Περιστεράς	53
Ὁ ἀστερισμὸς τῆς Ἀργούς	54
Ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Ὁφει	54
Ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Κένταυρου	55
Κριτική του καπετά Βαρθολομαίου Λάζαρη	59
Λοξοδρομική Ρότα	61

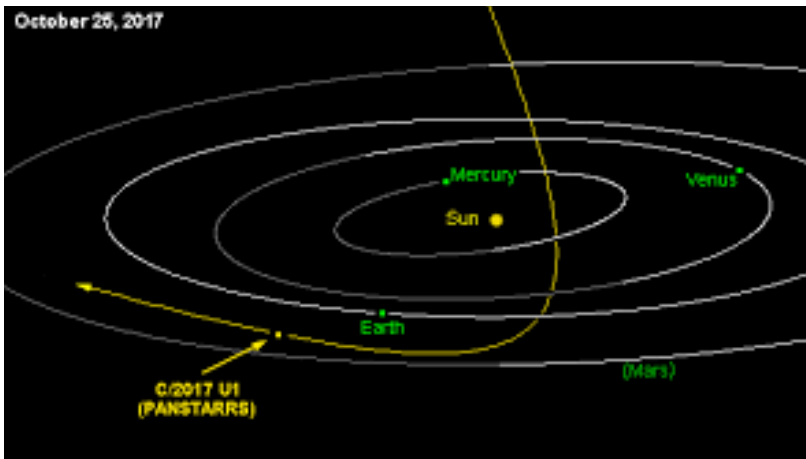
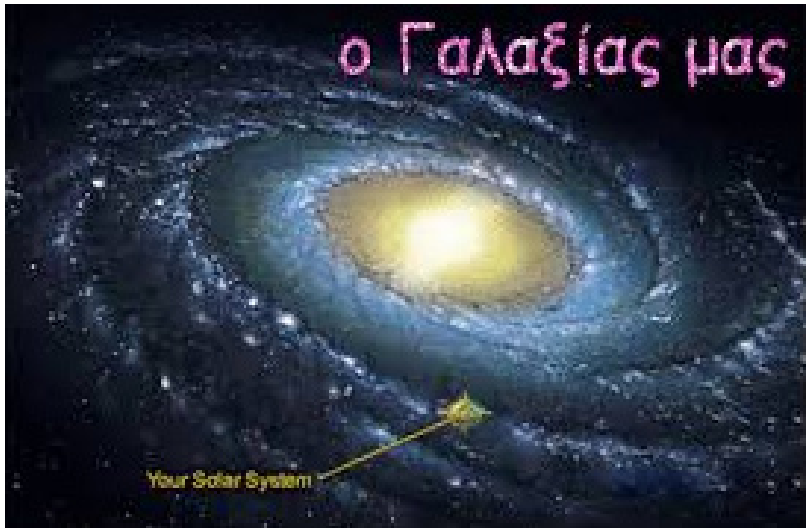
Πρόλογος

Με το όμορφο καλλιτεχνικό « σκαρί » του καπετά - Γιώργη, που στην πλώρη του γράφει «*Η μυθολογία των Αστερισμών*», καταφέρνει να ταξιδέψει τους αναγνώστες – επιβάτες σε κόσμους που ψηλαφώνται με τη φαντασία και την ελευθερία του πνεύματος.

Λένε πως όταν κάποιο αστέρι πέφτει, είναι η ευκαιρία μας να κάνουμε μια ευχή για να πραγματοποιηθεί... Ατενίζοντας τον έναστρο ουρανό μέσω του «σκαριού» του καπετά – Γιώργη, μέσα σε τέτοια πληθώρα αστεριών και αστερισμών, εύχομαι το « σκαρί » αυτό να είναι καλοτάξιδο και να μεσουρανή ανάμεσα στα σύγχρονα φιλότεχνα πονήματα, έχοντας ως όχημα τη φαντασία και προορισμό το ίδιο το ταξίδι...

Ας αφήσουμε, λοιπόν, αγαπητέ αναγνώστη στα χέρια του έμπειρου καπετάνιου το νου και τη σκέψη μας, αγναντεύοντας τον έναστρο ουρανό μέσα από μυθικές ιστορίες που γίνονται ένα με τα ουράνια σώματα, προς τέρψη των οφθαλμών και της φαντασίας μας...

Αναστάσιος Ντάνος
Καθηγητής Φιλοσοφίας
Πανεπιστημίου Αθηνών

Δυο λόγια για τους αστερισμούς...

Ταξιδεύοντας στις θάλασσας τα πλάτη, ιδιαίτερα τα βράδια όταν δεν υπάρχει φεγγάρι, που ο ουρανός στολίζεται μ' αστέρια, είναι ευδιάκριτοι οι χιλιάδες αστερισμοί του ουρανού το φόντο. Τ' αστέρια φαίνονται σαν να είναι κολλημένα πάνω στον καμβά του ουρανού, αλλά αυτό είναι μια οφθαλμαπάτη, διότι στον ίδιο αστερισμό άλλα αστέρια είναι πιο κοντά μας και άλλα πολλά έτη φωτός μακριά μας.

Κάτω από έναν αστροφωτισμένον ουρανό ας ταξιδέψουμε μαζί αναγνώστη να δούμε τους αστερισμούς και να μάθουμε για τη μυθολογία τους. Ας αρχίσουμε το ταξίδι μας πρώτα από το βόρειο ουράνιο θόλο και μετά θα ταξιδέψουμε στους νότιους ωκεανούς για να δούμε τους αστερισμούς στο νότιο ουράνιο θόλο. Ας απολαύσουμε τη μυθολογία των αστερισμών τόσο από την ελληνική όσο και τη μυθολογία από τις χώρες της Ανατολής.

Σημείωση: Όλες οι εικόνες είναι από το διαδίκτυο.

Ο Βόρειος Ουράνιος Θόλος

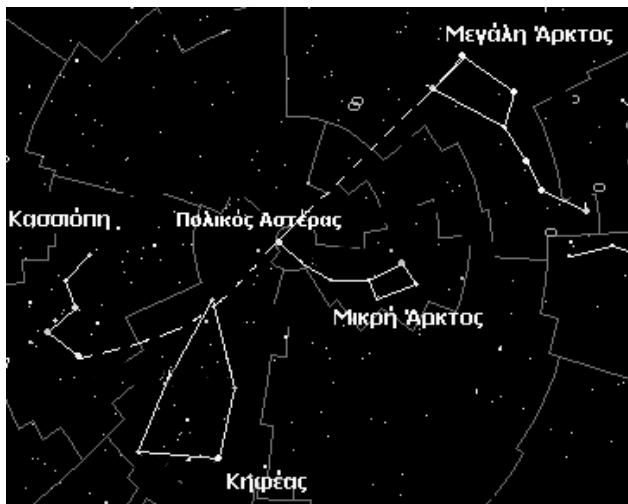
Οἱ ἐργασίαι τῶν ναυτῶν στό πλοῖο

1. Οἱ ναῦτες μας τοῦ караβιοῦ καθ' ὅλη τήν ἡμέρα
2. δουλεύαν ἄλλοι στά σχοινιά στά παλαμάρια ἄλλοι,
3. δουλεῖαν κάποιοι στούς σκαρμούς καί ναῦτες πάν' στά ξάρτια,
4. ἐξύναν τό κατάστρωμα καί τ' ἄλειφαν μέ πίσσα.
5. Τά ξάρτια κατεβάσανε ἀπ' τό πλωριό κατάρτι,
6. μπαλώσανε κι ἀπ' τά πανιά σχισμένα ὅσα ἦταν.
7. Σάν τελειώναν τή δουλειά καθόνταν σταυροπόδι
8. ἐπάνω στό κατάστρωμα κι ἀπάν' στούς κουραδόρους
9. καί 'παίζανε τρεῖς - τέσσαροι στοιχήματα καί ζάρια.
10. Ἐπαίζαν κάποιοι τούς αὐλοῦς χοροπηδούσαν ἄλλοι,
11. παρέα μιὰ τραγοῦδαγε παλιά κάποια τραγοῦδια.
12. Τίς νύχτες πού ὁ ουρανός κατάμεστος μ' ἀστερία
13. ὁ καπετάνιος μάζευε τριγύρω του τούς ναῦτες
14. μαθήματα τούς ἔκανε γιά τ' ἄστρα ὅπου βλέπουν,
15. πῶς λέγονται, πού βρίσκονται κι ἀρμονικά κινοῦνται,
16. τό μῦθο καθ' ἀστερισμοῦ καί τό συμβολισμό του.
17. Οἱ πρόγονοί μας εἶχανε πλουσία φαντασία
18. καί γνώση, πού ἐρμήνευαν τό κάθε τι στή φύση.
19. Θεούς ἐπλάσαν, ἥρωες, τόν οὐρανό γεμίσαν
20. ὀνόματα ἐδώσανε σ' ἀστερισμούς καί σ' ἄστρα,
21. π' ἀναφορά τους γίνεται στούς «Ὀρφικούς τους Ὕμνους».
22. Ταξίδεψαν παντοῦ τῆς γῆς τά μήκη καί τά πλάτη
23. ἀφήνοντας ξωπίσω τους τά χνάρια τους σέ πέτρα.
24. Ἡ μάνα γῆ, πρωτίστως, ἔτεκε θεούς μονάχη
25. παιδιά της εἶν' ὁ Οὐρανός, ὁ Πόντος καί τά Ὅρη.

Ὁ Μῦθος τῆς Μεγάλης καί Μικρῆς Ἄρκτου

26. Ἐπάνω στό στερέωμα τ' ἀστερία σκόρπια μύρια
27. σάν πίνακας ζωγραφικῆς κοιτάξετε τα στολιζοῦν
28. τό φόντο ὅλο τ' οὐρανοῦ φωτίζοντας τή νύχτα.
29. Σέ ὅλους μας τούς ναυτικούς ἀστερισμός σπουδαῖος
30. αὐτός πού φαίνεται ἐδῶ, ὁ τῆς Μεγάλης Ἄρκτου.
31. Ἀπέναντί του βρίσκεται ὁ τῆς Μικρῆς τῆς Ἄρκτου,
32. πού 'χει στό τέλος τῆς οὐραῶς τόν Πολικόν ἀστέρα.
33. Κοιτάξετε πάνω ἀπό μᾶς στήν κορυφή τοῦ θόλου

34. τ' ἀστέρια ὅπου φτιάχνουνε τετράπλευρο ἴσα σχῆμα
 35. μέ τήν κυρτήν οὐρά, ὁ μύθος λέει, κάποτε πῶς
 36. τήν κόρη τοῦ Λυκάοντα, τήν Καλλιστώ τή νύμφη,
 37. ὁ Δίας τήν ἐμάγεψε καί ἔτεκε τόν Ἀρκάδα.
 38. Τήν ὁμορφη τήν Καλλιστώ ἐζήλεψεν ἡ Ἥρα
 39. καί μάγια τῆς ἀπέστειλε νά γίνει μίαν ἀρκούδα

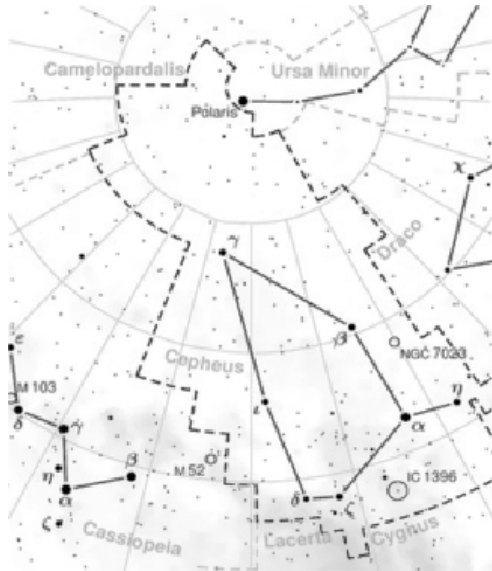

Ἡ Μικρή καί ἡ Μεγάλη Ἄρκτος

40. νά τριγυρνάει μόνη τῆς στά ὄρη καί στά δάση.
 41. Τόν κυνηγό συνάντησε τόν γιό τῆς τόν Ἀρκάδα
 42. καί ἄνοιξε τά χέρια τῆς γιά νά τόν ἀγκαλιάσει,
 43. μά κείνος δέν τή γνώρισε καί σήκωσε τό τόξο.
 44. Ὁ Ζεὺς, πού εἶδ' ἀπό ψηλά, πρόλαβε τόν Ἀρκάδα,
 45. ἀρπάζει τότε καί τοὺς δύο στόν οὐρανὸ τούς φέρνει
 46. τό γιό νά κάθεται ἔβαλε στοῦ οὐρανοῦ τόν πόλο
 47. ἀφοῦ τόν μεταμόρφωσε σ' ἓνα μικρὸ ἀρκούδι
 48. καί τή μητέρα πλάι του ὀργιές παρέκει πέντε.
 49. Ἄν προεκτείνεις τήν πλευρὰ φορές ἐκείνη πέντε*¹,
 50. θά βρεῖς ἓν ἄστρο σταθερὸ ἀκίνητο στόν πόλο,
 51. τῆς Ἄρκτου εἶναι τῆς Μικρῆς ὁ γιός τῆς ὁ Ἀρκάδας,
 52. πασίγνωστος στοὺς ναυτικούς ὡς Πολικός ἀστέρας.
 53. Ἡ Ἥρα πάλι ζήλεψε γι' αὐτήνε τους τή θέση
 54. καί ζήτησε τ' Ὀκεανοῦ τή χάρη νά τῆς κάνει
 55. νά μὴν ἀφήσει κοιμηθοῦν ποτέ τό γιό καί μάνα
 56. στήν ἀγκαλιά του*² μέσα, κι ἄγρυπνοι νά στέκουν πάντα
 57. ἐκεῖ ψηλά στόν οὐρανὸ τριγύρ' ἀπὸ τόν πόλο.

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Κηφέα

58. Ἐκεῖ κοντά στό Δράκοντα στέκεται ὁ Κηφέας
59. τοῦ Βήλου τοῦ Αἰθίοπα, πατήρ τῆς Ἀνδρομέδας.
60. Γυναίκα πῆρ' ἀπ' ἔρωτα τήν ὁμορφη Κασσιόπη
61. πού πρόσβαλε τίς ὁμορφες τ' Ὀκεανοῦ τίς κόρες

Κηφέας και Κασσιόπη

62. σάν τά μαλλιά τους τά σγουρά ἐλούζανε στό Νεῖλο,
63. πώς εἶν' αὐτή πιό ὁμορφη ἀπό τίς Νηρηίδες.
64. Στόν Ποσειδώνα τό θεό τῶν θαλασσῶν ζητήσαν
65. τήν ἄσεβη βασίλισσα βαριά νά τιμωρήσει.
66. Μεγάλο κύμα ἔστειλεν ἐκεῖ ὁ Ποσειδώνας
67. ἡ θάλασσα πλημμύρισε τήν εὐφορη τή γῆ τους
68. κ' ἔτρωγε τούς Αἰθίοπες ἕνα θαλάσσιο κῆτος.
69. Τήν Ἀνδρομέδα γιά βορρά τοῦ κῆτους ὑπεσχέθη
70. εἰς τό θεό γιά λύτρωση Κηφέας καί Κασσιόπη.
71. Τήν κόρη τότε δέσανε γερά σέ βράχο πάνω
72. ἡ θάλασσα τήν ἔβρεχε τό κῆτος νά τήν φάει.

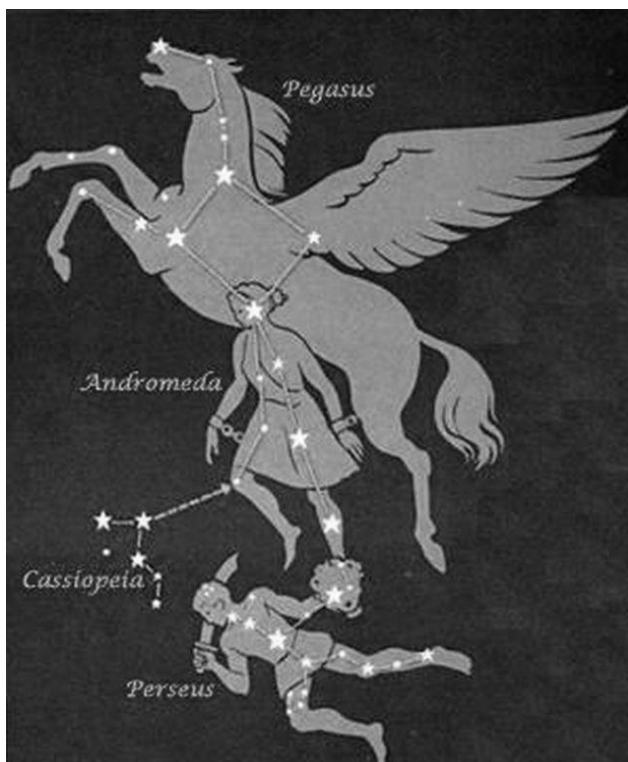
Ὁ ἀστερισμός τοῦ Περσέα

73. Περσέας, ὁ τοῦ Δία γιός καί τῆς θνητῆς Δανάης,
74. μέ τά φτερά στά πέδιλα τ' Ἑρμῆ ἐκεῖνα δῶρο,
75. πετώντας πάν' στόν Πήγασο ἐρχόμενος καβάλα
76. τήν κεφαλή τῆς Μέδουσας κρατώντας στό 'να χέρι
77. σάν ὁ ἀγέρας τοῦ 'φερε τῆς Ἀνδρομέδας κλάμα
78. πλησίασε τήν ἄρπαξε τό κῆτος πρίν τήν φάει
79. τήν Ἀνδρομέδα ἔβαλε στόν Πήγασο καβάλα,
80. τήν κεφαλή τῆς Μέδουσας τήν ἔστρεψε στό κῆτος
81. κι αὐτό εὐθύς τήν κοίταξε μαρμάρωσε σάν βράχος.
82. Το μαγικό "γοργόνειο" τῆς Μέδουσας κεφάλι
83. ἀπολιθώνει πάραυτα αὐτούς πού τό κοιτᾶνε.
84. Τό ἄστρο τό «γοργόνειον» παραξένα διπλό 'ναι
85. "ἀνάβει" μιά καί "σβήνει" μιά, σχεδόν κάθε δύο μέρες,
86. δαιμονικός μεταβλητός ἀστήρ Ἀλγόλ*³ τόν λένε.
87. Ὁ Δίας ἐξετίμησε τόν ἄθλο τοῦ Περσέα
88. στόν οὐρανό τόν ἔβαλε πάν' στόν οὐράνιο φόντο.

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Πήγασου

89. Ἐκεῖνο τό τετράπλευρο τό σύμπλεγμα τῶν ἄστρων
90. ἀστερισμός τοῦ Πήγασου, πού 'ναι μαζί κοντά του
91. ὀρθός μέ ἓνα ρόπαλο στέκεται ὁ Περσέας
92. κι ἀνάμεσά τους ὀρθία ποζάρ' ἡ Ἀνδρομέδα.
93. Νά, τοῦ Κηφέα ἀστερισμός πλαί στῆς Κασσιόπης
94. καί γαλαξία ἔκανε τήν κόρη Ἀνδρομέδα.
95. Πρός τίς πηγές τ' ὠκεανοῦ κρυμμένη βρῆκε πέρα
96. ὁ Ποσειδῶνας μιά φορά τήν ὄμορφη Γοργόνα
97. κι ἀπό τήν ἔνωση αὐτῶν ἡ Μέδουσα γεννήθη
98. ἐκεῖνο τό θεριό π' ἀντί μαλλιά γεμάτη ἦταν φίδια.
99. Σάν ὁ Περσέας ἔκοβε τῆς Μέδουσας κεφάλι
100. ὁ φτερωτός ὁ Πήγασος πετάχτηκ' ἀπ' τό αἶμα
101. π' ἀμέσως τόν καβάλησε ὁ ἥρωας Περσέας.
102. Μαζί του ὁ Χρυσάωρας ὁ σπαθοφόρος βγῆκε
103. π' ἐνώθηκε σ' ἀκρογιαλιά καί κάτ' ἀπ' τό φεγγάρι

104. μέ την μελαχρινή Ώκεανίδα Καλλιρρόη.
 105. Γεννήθηκαν δύο τέρατα ή Έχιδνα πού ήταν
 106. γυναίκα-φίδι κι ό τρικέφαλος ό Γηρουνής.
 107. Καβάλα πάν' στον Πήγασο πέταξαν στην Έλλάδα
 108. στο Άργος σάν επέστρεψε στο σπίτι του νά ζήσει.
 109. Είς τον Έρμη επέστρεψε τά φτερωτά σανδάλια

Αστερισμός Πήγασου, Περσέα Ανδρομέδας

110. στις Νύμφες δώρο έκανε την περικεφαλαία.
 111. Την κεφαλή της Μέδουσας στην Αθηνά προστάτη
 112. προσφέρει δώρο βάζοντας στη μέση της ασπίδας
 113. για νά πετρώνει τους έχθρους της ίερης της χώρας.
 114. Λευτέρωσε τον Πήγασο στον Όλυμπο τον στέλνει
 115. μά 'κείνος εκατέβαινε, νερό στον Έλικώνα
 116. νά πίνει από την πηγή της Ίπποκρήνης, π' όλες
 117. οί Μοῦσες πίνανε νερό για έμπνευση στους σίχους
 118. την έμπνευση τών ποιητῶν ανανεώνει 'κείνο.

119. Ἐκεῖνες τόν ἀγάπησαν καί 'κεῖνος μαγεμένος
120. στούς ἤχους ὅπου ἔβγαζε τ' Ἀπόλλωνα ἢ ἄρπα.
121. Βελλερεφόντης, γιός τοῦ Γλαύκου βασιλιᾷ τῷ Ἐφύρας
122. τόν Πήγασο καβάλησε τή Χίμαιρα σκοτώνει,
123. μέ θράσος τότε πέταξε στόν Ὀλυμπο καί πῆγε
124. νά ζεῖ μέ τούς ἀθάνατους γιά τό κατόρθωμά του.

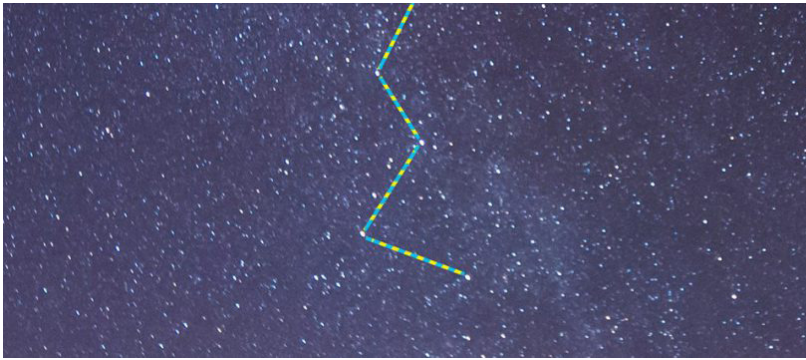

125. Ὁ Δίας τότε θύμωσε καί ἔστειλε τόν οἴστρο
126. ἀφήνιασε ὁ Πήγασος ἀπ' τὰ τσιμπήματά του
127. καί καταγῆς τόν ἔριξε Βελλερεφόντη φίλο.
128. Μέ τούς θεούς στόν Ὀλυμπο ὁ Πήγασος ζεῖ τότε,
129. στόν Ἐλικῶνα ἄλλοτε μέ συντροφιά τίς Μοῦσες.
130. Ὁ Δίας τόν ἐτίμησε, στόν οὐρανό τόν πῆρε
131. κι ἀστερισμό τόν ἔκανε πάν' στό οὐράνιο φόντο.

Ὁ ἀστερισμός τῆς Ἀνδρομέδας

132. Τ' ἀστέρια ὅπου βλέπετε νά φτιάχνουν μιά διχάλα
133. συνδέουνε τόν Πήγασο στό τόξο τοῦ Περσέα.
134. Τήν Ἀνδρομέδα ἔβαλε στόν οὐρανό ὁ Δίας
135. καβάλα πάν' στόν Πήγασο μαζί μέ τόν Περσέα.

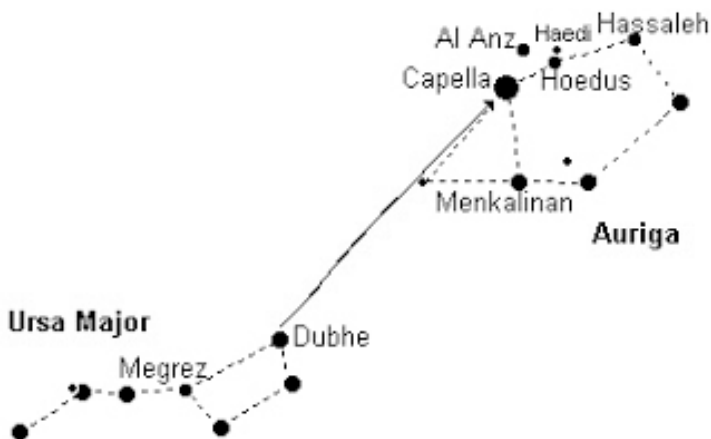
Ὁ ἀστερισμός τῆς Κασσιόπης

136. Ἀστέρια πέντε βρίσκονται πλαί στήν Ἀνδρομέδα,
137. νά κάθεται στό θρόνο της φαντάζει ἡ Κασσιόπη
138. καί καταγράφει στό χαρτί ἐρωτικές συμπτύξεις
139. π' ἐνώνεται ἡ κόρη της μαζί μέ τόν Περσέα.

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Ἡνίοχου

140. Ἐκεῖνο τό ἐξάπλευρο πού φαίνεται τό σχῆμα
141. καβάλα ὁ Ἡνίοχος σέ ἄρμα εἶν' ἐπάνω
142. πού κουβαλᾷ τήν Αἴγα*⁴ του τό λαμπερό τ' ἀστέρι.
143. Τ' ἀστέρι τ' ἄλλο τ' ἀντικρύ δεμένο 'ναι στόν Ταῦρο.
144. Ὁ μῦθος, λέει, ἦταν γιός τοῦ Ἡφαιστου πού πῆρε
145. κι ἀνέθρεψε νά γίνῃ βασιλιάς νά γίνῃ
146. τσ' Ἀκρόπολης μέσ' τό ναό, ἐξ οὗ καί Ἐρεχθέας.
147. Ὁ πρῶτος εἶν' ὁ δάσκαλος τῆς ζεύξης τῶν ἀρμάτων,
148. ὁ πρῶτος τ' ἄρμ' ὁδήγησε μέ τή θεά ἐπάνω.

Μεγάλη Αρκτος & Ηνίοχος

149. Τῆς Αμαλθείας κουβαλᾶ τὴν Αἶγα πάντα σπ' ἄρμα,
 150. πού ἔθρεψε τό γάλα της τό Δία σάν παιδάκι
 151. μέσ' στή σπηλιά σάν ἔκρυσεν ἡ Ρέα τό παιδί της
 152. νά μή τό βρ' ὁ πατέρας του ὁ Κρόνος καί τό φάει.
 153. Ὁ Δίας τούς ἀνέβασε στόν οὐρανό μαζί του.

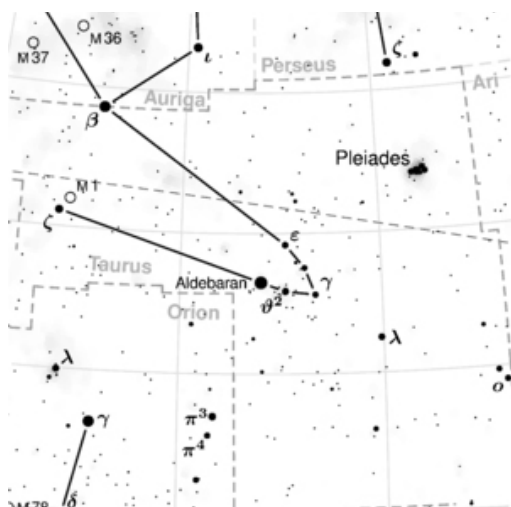
Ὁ ἀστερισμός τοῦ Ταύρου

154. Στό πλάι τοῦ Ἡνίοχου τό σύμπλεγμα τοῦ Ταύρου,
 155. σάν ἓνα μοιάζει δίχαλο μ' ἓνα λαμπρό ἀστέρι
 156. τό Λαμπαδιά*⁵, πού 'ναι τοῦ Ταύρου τό δεξιό μάτι.
 157. Στῶν Αἰγυπτίων Ὅσιρη μορφή ἐδόθη ταύρου

Ἡ ἀπαγωγή της Ευρώπης

158. τῆς γονιμότητας καί εὐρωστίας σύμβολ' εἶναι.
 159. Οἱ Ἕλληνες συνδέσαμε τὴν ἀρπαγὴ τσ' Εὐρώπης
 160. ἀπ' ἓναν ταῦρο π' ἔφυγε πετώντας γιὰ τὴν Κρήτη.
 161. Ὁ Δίας πῆρε τὴ μορφή σ' ἄσπρο σφριγηλο ταῦρο,
 162. ἐκείνη σαγηνεύτηκε στὴν ὁμορφιά τοῦ ταύρου,
 163. ποὺ 'κεῖνος τῆς γονάτισε νά τὸν νε χαϊδέψει.
 164. Στὴν πλάτη του ἀνέβηκε καί χάδια τοῦ χαρίζει
 165. τοῦ χαῖδευε τὰ κέρατα, τοῦ θώπευε τὴ χαίτη.
 166. Ὁ ταῦρος τότε πέταξε παίρνοντας τὴν Εὐρώπη,
 167. οἱ Τρίτωνες συνόδευαν μαζί μὲ Νηρηίδες
 168. κι οἱ Ἐποχές ἐτοίμαζαν τὸ νυφικὸ κρεβάτι.
 169. Τὴν κεφαλὴ της στόλιζαν μαλλιὰ σγουρά καί μαῦρα,
 170. στό πρόσωπό της λάμπανε τ' ἀμυγδαλένια μάτια.
 171. Τ' Ἀγήνορα κόρ' ἦτανε τοῦ γιοῦ τοῦ Ποσειδῶνα,
 172. π' ἐνώθηκε μὲ τὴ Λιβύη σ' ἀκρογιαλιά τὸ βράδυ

173. ἐκείνη σάν λουζότανε μ' ὀλόγιομο φεγγάρι.
 174. Σάν κόρη νάν' τοῦ Ἐπαφου, τὴ θέλει ἄλλος μῦθος,
 175. τοῦ Δία γιοῦ μὲ τὴν Ἰώ κάποιο πρωὶ π' ἐνώθη
 176. σάν μάζευε τὸ πέπλο της νά μὴ τὸ 'δεῖ ὁ ἥλιος.
 177. Στοῦ Δία τ' ἄντρ' ὁ Μίνωας θά πρέπει ν' ἀνεβαίνει
 178. στά 'ννια τὰ χρόνια μιά φορά καθήμενος σὲ πέτρα,
 179. λεγόταν «Μοῖρα» καί ἐπρόσμενε ἀπὸ τὸ Δία
 180. γραμμένους δωδεκάστηλους θεόπνευστους τοὺς νόμους*⁶
 181. βουστροφηδόν*⁷ γραφῆς, σὲ λίθινες ἐπάνω πλάκες.

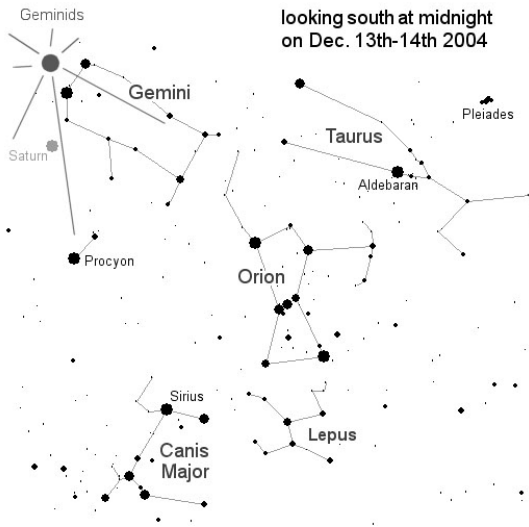
Ὁ ἀστερισμός τοῦ Ὠρίωνα

182. Περήφανος ὁ Ὠρίωνας πάν' στ' οὐρανοῦ τό φόντο
183. φοράει πάν' στή ζώνη του τούς τρεῖς λαμπρούς ἀστέρες,
184. νά στέκει πάντα ὄρθιος κρατώντας ἕνα τόξο
185. τόν ταῦρο σημαδεύοντας ὁ κυνηγός Ὠρίων.
186. Τοῦ Ποσειδῶνα ἦταν γιός καί τῆς θνητῆς Εὐρυάλης
187. ἀπ' τά παλάτια τῆς Κνωσοῦ τοῦ Μίνωα κόρη ἦταν.
188. Τοῦ Ἄτλαντα ἀπήγαγε τήν κόρη τή Μερόπη,
189. τήν Ἄρτεμη συνόδευε παντοῦ γιά τά κυνήγια.
190. Ἡ Ἥρα τότε ζήλεψε τόν ὁμορφο τό νέο,
191. μιά μέρα τόν ἀπήγαγε τόν τύλιξε σέ πέπλο,
192. μά τοῦ ῥιξε ἡ Ἄρτεμις φαρμακερό ἄνα βέλος
193. καί κάτω τόν ἐξάπλωσε νά μήν τήν ἀπατήσει.
194. Ὁ Δίας τόν ἀνέβασε πάν' σέ οὐράνια θέση
195. κοντά στίς κόρες τ' Ἄτλαντα*⁸ καί τῆς Πλειόνης Πούλιας
196. γιά νά τίς βλέπει μοναχά χωρίς νά τίς ἀγγίζει.

Ὁ ἀστερισμός τῶν Διδύμων

197. Ἐπάν' ἀπ' τοῦ Ὠρίωνα τό τεντωμένο χέρι,
198. ἀστέρια δύο λάμπουνε Κάστωρ καί Πολυδεύκης
199. τοῦ Δία γιοί*⁹ εἶναι κι αὐτοί ἀπό τήν ἴδια μάνα.
200. Τῆς Σπάρτης ἡ βασίλισσα ὀπού τή ἴεγαν Λήδα
201. ἐπάνω στόν Ταῦγετο πού μάζεψε λουλούδια
202. ὁ Δίας τή λιμπίστηκε σάν κύκνος πλησιάζει
203. κι ἀφοῦ πλαγιάσανε μαζί τόν ἔρωτ' εὐφρανθήκαν.
204. Τόν ἔρωτά της ἔκρυψε ἀπό τόν Τυνδαρέω,
205. τόν ἄνδρα της καί βασιλιά, πού σάν ἀποδειπνήσαν
206. τό ἴδιο βράδ' ἐνώθηκε ἐπίσης καί μαζί του.
207. Τήν Κλυταιμῆστρα γέννησε μαζί μέ τήν Ἑλένη
208. παιδιά ἀπό τόν ἄντρα της ἀπό τήν ἔνωσή τους.
209. Ἀπό τόν κύκνο λέγεται πως ἐν' αὐγό γεννήθη,
210. πού βγήκανε οἱ Διόσκουροι τά δίδυμα ἀδέλφια.
211. Σάν ἀντρωθήκανε τά δύο καί γίναν παλληκάρια
212. διώκαν' ὄλους τούς κακούς, τούς ἄρπαγες, τούς κλέφτες

213. κι ἡ φήμη τους συνόδευε τόν Πολυδεύκη, Κάστωρ.
 214. Ἐμπήκαν μέσα στήν Ἀργώ κι ἀνδρεῖοι ἐφανήκαν
 215. στό πλάι τοῦ Ἰάσονα καί ναυτικῶν συντρόφων.
 216. Σάν ὁ Θησέας ἔφυγε νά πά' στόν Κάτω Κόσμο
 217. τήν Περσεφόνη μέ σκοπό νά κλέψει ἀπ' τόν Ἄδη,
 218. ἐνόμιζε πώς εὐκολο νά ἀπαγάγει ἦταν
 219. σάν τότε πού ἀπήγαγε τῆς Σπάρτης τήν Ἑλένη.

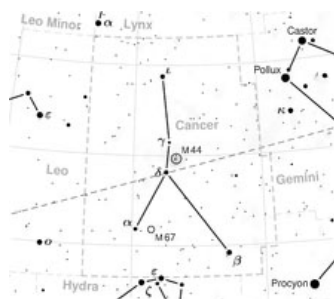

Ἀστερισμός των Διδύμων, Ωρίωνα, Ταύρου, Μεγάλου Κύνος

220. Οἱ Διόσκουροι ἐκστράτευσαν κατά τῶν Ἀθηναίων
 221. λευτέρωσαν τήν ἀδελφή π' ἦταν φυλακισμένη
 222. στῶν Ἀφιδνῶν τό ὄχυρό στά τείχη τῆς Ἀθήνας,
 223. τήν Αἶθρα πῆραν λάφυρο τή μάνα τοῦ Θησέα.
 224. Τίς δύο τίς ἑξαδέλφες τους, τοῦ Λεύκιππου τίς κόρες,
 225. τή Φοῖβη καί Ἰλάειρα τῆς Ἄρτεμης ὠραῖες
 226. ἰέρειες, στῆς Ἀθηνᾶς τό τέμπλ' ὑπηρετοῦσαν,
 227. οἱ Διόσκουροι τίς ἄρπαξαν ἀπ' τοὺς ναοὺς τους μέσα
 228. τήν ὥρα κάποιος προσευχῆς καί πῆρανε μαζί τους.
 229. Τῆς Αἰτωλίας ἥρωες ὁ Ἴδας καί Λυγκέας
 230. πού Ἀργοναῦτες ἦτανε σέ 'κεῖνο τό ταξίδι,
 231. τήν Φοῖβη καί Ἰλάρεια ἀπήγαγαν μιά νύχτα,
 232. παλέψαν μέ τοὺς Διόσκουρους σέ μαρμαρένι' ἀλώνι,
 233. νά παντρευτοῦνε ἤθελαν κι ἐκδίκηση νά πάρουν.

234. Τόν Κάστορα ἐξάπλωσε ὁ Ἴδας μ' ἓνα βέλος
 235. κι ὁ Πολυδεύκης σκότωσε μέ πάλη τόν Λυγκέα.
 236. Ὁ Δίας ρίχνει κεραυνό ἐπάνω εἰς τόν Ἴδα
 237. καί σήκωσε στούς οὐρανοὺς τόν γιό του Πολυδεύκη.
 238. Ἀρνήθηκ' ὅμως νά δεχθεῖ τήν προσφορά τοῦ Δία
 239. νά γίν' αὐτός ἀθάνατος μέ τούς θεοὺς νά μένει.
 240. Πῶς νά δεχθεῖ π' ὁ Κάστορας στὸν Κάτω Κόσμο θά 'ταν;
 241. Προνόμιο ἐχάρισεν ὁ Ζεὺς στὰ δυὸ ἀδελφία
 242. ποτέ νά μὴ χωρίσουνε κι ἄς ἦταν σέ δυὸ κόσμους.
 243. Ὁ Πολυδεύκης νά περνᾷ στὸν Ἄδη τὴ μιά μέρα,
 244. τὴν ἄλλη μέρα νά περνᾷ στούς οὐρανοὺς μαζί του.
 245. Ἀργότερα τούς ἔκανε πάν' στὸν οὐράνιο θόλο
 246. ἀστέρια ν' εἶναι πιά μαζί πιασμένοι χέρι - χέρι
 247. κι ἀπὸ ψηλά τῶν ναυτικῶν προστάτες ἔχουν γίνει.

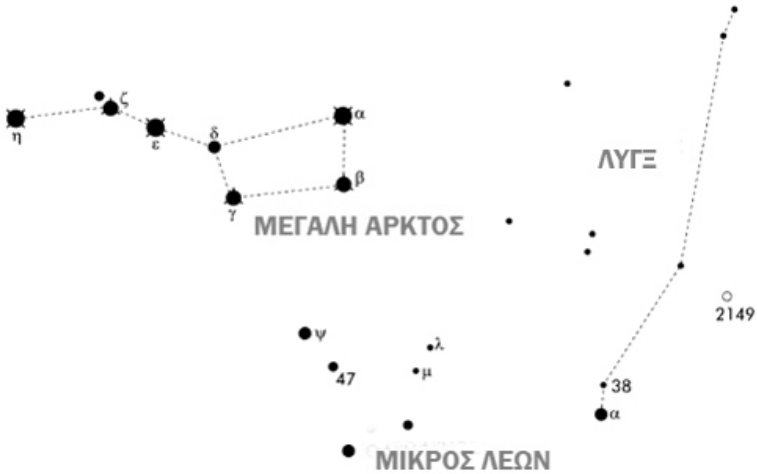
Ἅσπερἰσμὸς τοῦ Καρκίνου

Ο ἀσπερἰσμὸς τοῦ Καρκίνου

248. Ὁ μῦθος λέει, πῶς κάβουρα ἀπέστειλεν ἡ Ἥρα
 249. νά ἐνοχλεῖ τόν Ἡρακλῆ, ἐκεῖνος σάν παλεύει
 250. μ' αὐτό τό πολυκέφαλο θεριό καί χοληφόρου
 251. Λερναίας Ὑδρας τέρατος τίς κεφαλές νά κόψει.
 252. Ὁ κάβουρας ἐκέντρισε τοῦ Ἡρακλῆ τὴ φτέρνα
 253. κι ὁ Ἡρακλῆς τόν σύνθλιψε μέ τό βαρὺ του πόδι.
 254. Ἡ Ἥρα πού τόν ἔστειλε τοῦ θαύμασε τό σθένος
 255. στὸν οὐρανὸ τόν σήκωσε κι ἀσπερἰσμὸ τόν κάνει.
 256. Ἐκεῖνος ὁ ἀσπερἰσμὸς τό ὄστρακο καρκίνου
 257. σάν λαστιχέρας δίχαλο ἀνεστραμμένο μοιάζει,
 258. πού κάβουρας λοξοδρομεῖ, πλησίον τῶν Διδύμων.

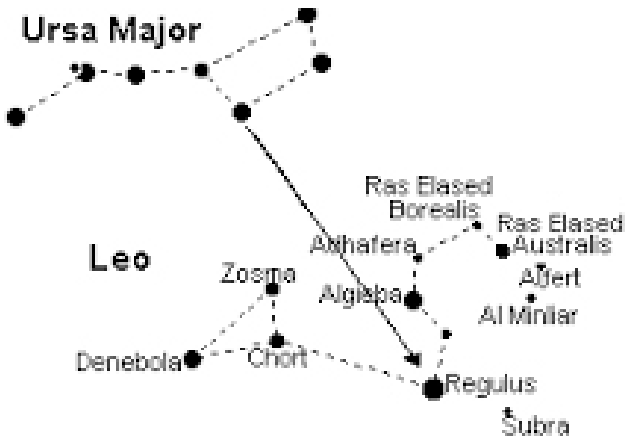
Ὁ ἀστερισμός τοῦ Λυγκός

259. Ἐπάνω ἀπ' τόν Κάβουρα εἶναι σειρά ἀπ' ἄστρα
260. σάν ἓνα φίδι φαίνονται ἀπό τήν Ἄρκτο κάτω.
261. Στό μύθο λέν, πως βασιλιάς ὑπῆρξε τῆς Σκυθίας
262. πού ἔφτασ' ὁ Τριπτόλεμος ἐκεῖ σ' αὐτή τή χώρα
263. κατ' ἐντολή τῆς Δήμητρας σιτάρι γιά νά πάρει.
264. Ὁ Λύγκος τόν ἐζήλεψε νά τόν σκοτώσ' ἐβάλλθη
265. ἡ Δήμητρα προστάτεψε τόν γεωργό σπορέα.
266. Τό λύγκα μεταμόρφωσε σέ ζῶον νά 'ναι λύκος.

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Λέοντα

267. Ἐκεῖνο 'κεῖ τό τρίγωνο μέ τήν οὐρά σάν φίδι
268. τοῦ Λέοντα ἀστερισμός καί γείτονας τῆς Ἄρκτου.
269. Τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Χίμαιρας καρπός εἶν' τό λιοντάρι
270. ἀδέσποτο νά τριγυρνᾷ στά δάση τῆς Νεμέας,
271. γιά νά φοβοῦντ' οἱ κυνηγοί, κατ' ἐντολή τῆς Ἥρας.
272. Ὁ Ἡρακλῆς κατ' ἐντολή ἀπ' ἄναξ Εὐρυσθέα
273. ἐπῆγε μονομάχησε μ' ἐκεῖνο τό λιοντάρι,
274. ὡσάν θεριό ἐπάλεψε, στό τέλος τό σκοτώνει

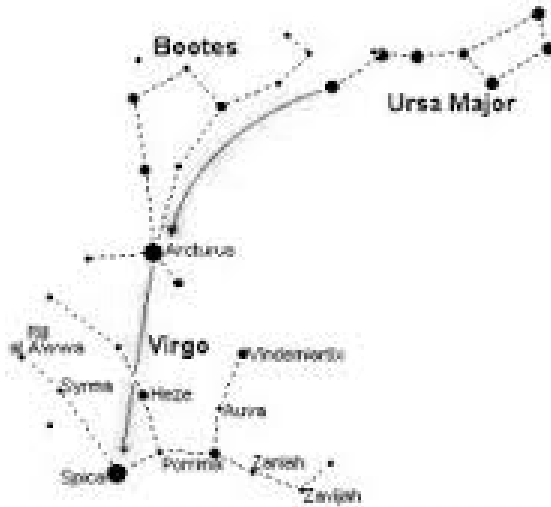

Μεγάλη Άρκτος και ο αστερισμός του Λέοντα.

275. τοῦ πήρε καί τή λεοντή πού τή φοροῦσε πάντα.
 276. Ἀργότερα τόν τίμησε στόν οὐρανό ὁ Δίας
 277. τόν ἔφερε κι αστερισμό τόν ἔκανε 'κεῖ πλάι
 278. στόν τῆς Νεμέας Λέοντα μέ τ' ὄπλο σηκωμένο
 279. γιά νά θυμίζει σ' ὄλους μας τοῦ Ἡρακλή τόν ἄθλο.

Ὁ αστερισμός τῆς Παρθένου

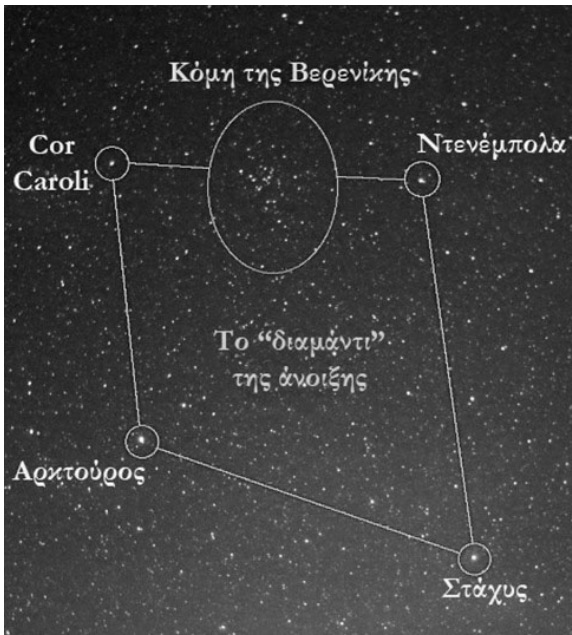
280. Ἐκεῖ κοντά στόν Λέοντα ἀπλώνετ' ἡ Παρθένος
 281. μισός αστερισμός μᾶς εἶναι ὄρατός ἐπάνω
 282. ἀπ' τόν ὀρίζοντα καί ὁ μισός κρυμμένος κάτω.
 283. Στό μῦθο λέν τῆς Δήμητρας ἡ κόρη Περσεφόνη,
 284. στόν κάμπ' ἀγριολούλουδα πού μάζευε μιά μέρα
 285. ὁ Πλούτωνας πετάχτηκε τήν ἄρπαξε καί φεύγει
 286. στόν Κάτω Κόσμο τήν τραβᾶ κι ἡ Δήμητρ' ὠροῦταν.
 287. Ὁ πόνος τῆς καί ὁ θυμός στή γῆ ξεσπάει πάνω
 288. καί δέν ἀφήνει πιά τή γῆ ν' ἀνθίσει, νά καρπίσει
 289. γιά νά 'χουν κάποιο φαγητό οἱ ἄνθρωποι καί ζωᾶ
 290. καί ὄλα τους λιμοκτονοῦν πεθαίνουν ἀπ' τήν πείνα.
 291. Ὁ Δίας ἐπενέβηκε νά βροῦνε κάποια λύση,
 292. συμφώνησε στό 'ννιαήμερο νά ζοῦν μάνα μέ κόρη
 293. καί μόνο γιά 'να τρίμηνο ὁ Πλούτων νά τήν ἔχει
 294. μέ προσμονή τήν ἀνοιξη νά 'ρθεῖ κοντά στή μάνα,
 295. οἱ κάμπιοι νά καρπίσουνε, ν' ἀνθίσουν τά λουλούδια

296. καί τά πουλιά νά τραγουδοῦν μαζί μέ τούς ἀνθρώπους
 297. γιατί τήν Ἄνοιξη μαζί στόν ἐρχομό της φέρνει.
 298. Τήν Κόρη τήν ἀγάπησαν θεοί, βροτοί καί Ἄδης.
 299. Στόν οὐρανό τή βλέπουνε σύμβολο τῆς Παρθένου,
 300. ὡσάν τή Δήμητρα στή γῆ, στόν Κάτω Κόσμ' Ἐκάτη,
 301. λαοί τινές τή βλέπουνε Δικαιοσύνη – Δίκη.
 302. Τόν διεφθαρμένον ἄφησε τόν κόσμο τῶν ἀνθρώπων
 303. ἀφοῦ δέν ἦταν ἄξιοι θεά νά ἔχουν τή Δίκη.
 304. Σέ κάποιους ἄλλους σύμβολο οἱ τρεῖς οἱ Μοῖρες εἶναι,
 305. Κλωθώ, στή ρόκα της πού τῆς ζωῆς τό νῆμα κλώθει.
 306. Ἡ Λάχεση, ὁπού μετρά ζωῆς τό ρέστο χρόνο.
 307. Ἡ Ἄτροπος, πού τῆς ζωῆς τό νῆμα πάντα κόβει.
 308. Στή Ρώμη τύχη ἔφερεν σ' ὅποιον τήν ἀγαποῦσε,
 309. στήν Αἴγυπτο γιά τούς βροτούς τήν Σφίγγα συμβολίζει.
 310. Ἡ Κόρ' αὐτή γιά μένανε, πού χιλιοτραγουδήσθη
 311. ἀγάπης σύμβολ' ἱερό, ἡ Μάνα Φύση εἶναι.
 312. Ὁ κύκλος εἶναι τῆς ζωῆς τρεῖς μῆνες μέσ' τό χῶμα,
 313. φυτρώνει πρός τήν Ἄνοιξη στό φῶς ἑννέα μῆνες.

Ὁ ἀστερισμός ἢ Κόμη τῆς Βερενίκης

314. Ἀνάμεσα τσ' ἀστερισμούς τῆς Ἄρκτου καί Παρθένου
315. τῆς Βερενίκης βρίσκεται σ' ἀστερισμό ἢ κόμη.
316. Τοῦ Μάγια*¹⁰ κόρη βασιλιά, σύμφωνα μέ τό μῦθο,
317. ἡ φήμη τῆς γιά τά σγουρά μαλλιά μακριά καί μαῦρα
318. ταξίδευε στά πέρατα τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου.
319. Ὁ Πτολεμαῖος βασιλιάς τήν πῆρε γιά γυναίκα
320. καμάρωνε ἡ Αἴγυπτος γιά τή βασίλισσά τῆς.
321. Μετά τό γάμο ἔφυγε στόν πόλεμο νά πάει
322. ὁ Πτολεμαῖος βασιλιάς χωρίς τή Βερενίκη.
323. Ὁ χωρισμός ἐστοίχισε πολύ στή νέα νύφη
324. προαίσθηση κάποια πικρή πυρώνει τό μυαλό τῆς
325. σάν κάτι νά τήν ἔπνιγε ἀπ' τό πρωί σέ βράδυ.
326. Ὁ ὕπνος δέν ἐρχότανε στήν ἀγκαλιά του μέσα
327. νά παρ' ὄλες τίς ἔγνοιες τῆς καί νά τῆνε κοιμίσει
328. νά γαληνέψει τό μυαλό κι ὑπομονή νά κάνει.
329. Ἄλλ' ἓνα βράδυ πού 'βλεπε νά λούζετ' ἡ σελήνη,
330. στοῦ Νείλου μέσα τά νερά στό σεληνόφως λάμπαν
331. στής Ἀφροδίτης τό ναό ἐπῆγε γιά τό τάμα
332. καί τά μαλλιά τῆς πρόσφερε γιά δῶρο στή θεά τῆς

333. γιά νά γυρίσει νικητής ό βασιλιάς κοντά της.
 334. Ἐπέστρεψ' ἀπ' τόν πόλεμο ό Πτολεμαῖος σῶος
 335. μέ λάφυρα καί νικητής μέσα στην ἀγκαλιά της
 336. καί πήγαν πρῶτα στό ναό γιά νά προσευχηθοῦνε.
 337. Ἡ κόμη της τό τάμα της εἰς τό βωμό δέν ἦταν
 338. σέ λύπη πέσανε μαζί, κάποιος τήν εἶχε κλέψει.
 339. Ἐθύμωσεν ό βασιλιάς γιά τήν κλοπή τῆς κόμης
 340. φοβούμενος κάποιο κακό θά φέρει τούτη ἡ μπόρα.
 341. Ὁ ἀστρονόμος Κόνωνας ρωτήθη γιά τήν κόμη
 342. καί κατευνάζει τό θυμό λέγοντας, πῶς τήν κόμη
 343. τήν εἶδε χθές στόν οὐρανό ἀπ' τή θεά βαλμένη
 344. τήν ἔχει κἀν' ἀστερισμό πάν' στή Μεγάλη Ἄρκτο.
 345. Τόν πίστεψεν ό βασιλιάς, τό δέχθ' ἡ Βερενίκη,
 346. πῶς ἦταν θέλημα θεοῦ ἀθάνατη νά γίνει.

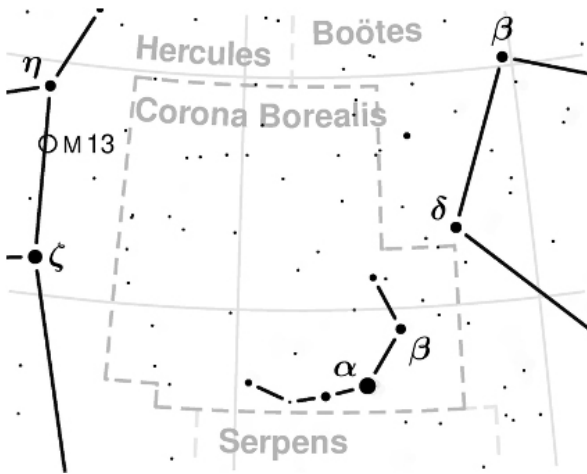
Ὁ ἀστερισμός τοῦ Βοῶτη

347. Ἐκεῖ κοντά ἀπ' τήν οὐρά τῆς Ἄρκτου τῆς Μεγάλης
 348. τριγωνικός ἀστερισμός ποζάρει ό Βοῶτης,
 349. ό φημισμένος κυνηγός μέ τά λυκόσκυλά του,

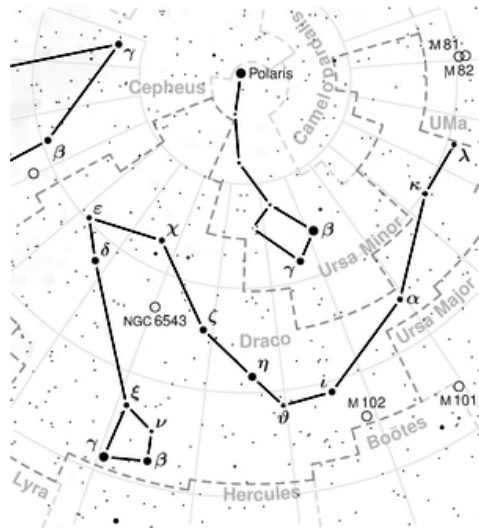
350. πού τήν αὐγή σάν φεύγει ἡ Ἴω τά βγάζει γιά κυνήγι
 351. καί κυνηγᾷ σχεδόν παντοῦ πάν' στοῦ οὐρανοῦ τό φόντο.
 352. Τό ἄστρο 'κείνο τό λαμπρό εἰς τήν οὐρά του πάνω
 353. εἶν' ὁ Ἀρκτοῦρος φύλακας γιά τή Μεγάλη Ἄρκτο,
 354. καί ὁ Νεκάρ σάν ὁδηγός στήν κεφαλή του πάνω,
 355. στίς δυό πλευρές του κάθονται Σεγίνος καί Ἰζάρης
 356. κυνηγητό νά παίζουने πάν' στ' οὐρανοῦ τό φόντο.

Ὁ ἀστερισμός τό στεφάνι τῆς Ἀριάδνης

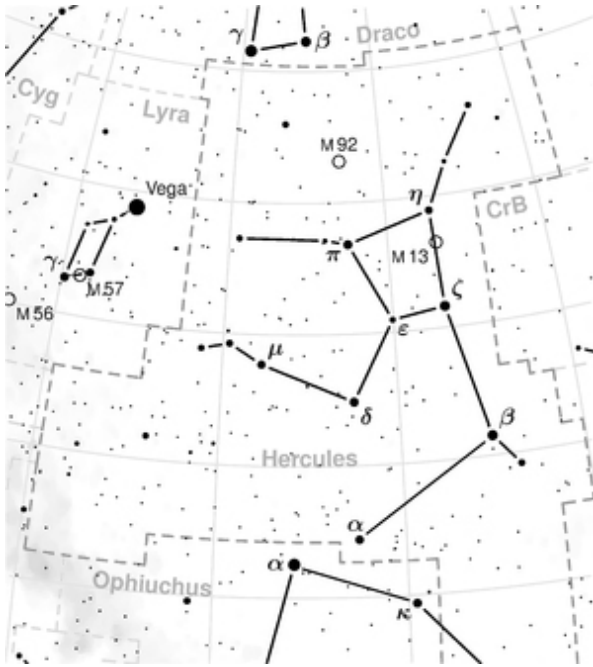
357. Σάν ὁ Θησέας σκότωσε τοῦ Μίνωα τόν ταῦρο
 358. τήν Ἀριάδνη ἔκλεψε τήν ἔφερε στό πλοῖο
 359. καί τά πανιά τ' ἀνοίξανε στοῦ γυρισμοῦ ταξίδι.
 360. Κοντά στή Νάξο πόδισαν καί στή στεριά ἐβγήκαν,
 361. τήν Ἀριάδνη ἄφησε στή Νάξο μοναχή της
 362. κατ' ἐντολή τῆς Ἀθηνᾶς μαζί καί τσ' Ἀφροδίτης
 363. γιατί 'θελαν τήν τύχη της στοῦ Διόνυσου τά χέρια.
 364. Τό φωτεινό πού βλέπετε ἐκεῖνο τό στεφάνι
 365. ὁ Διόνυσος τό χάρισε στήν Ἀριάδνη δῶρο,
 366. ἀφοῦ τήν ἐγκατέλειψε στή Νάξο ὁ Θησέας
 367. γυναίκα του ὁ Διόνυσος τήν πήρε καί στεφάνι
 368. ὀλόφωτο πάν' στά μαλλιά της πέρασε νά λάμπει
 369. κι ἀθάνατη τήν ἔκανε στοῦ οὐρανοῦ τό φόντο.

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Δράκου

370. Ὁ Ἡρακλῆς σάν ἔφθασε στήν Ἑσπερία πέρα,
371. στό μῦθο λέν, γιά τά χρυσά τῶν Ἑσπερίδων μῆλα
372. τά φύλαγ' ἕνας δράκοντας πού 'χε φιδίσιο σχῆμα,
373. π' ὁ Ἡρακλῆς τόν σκότωσε τά μῆλα γιά νά πάρει
374. τά πρόσφερε τοῦ βασιλιά τοῦ Εὐρυσθέα δῶρο.
375. Ἡ Ἥρα τότε σήκωσε τό σκοτωμένο δράκο
376. κι ἀστερισμό τόν ἔκανε πάν' στόν οὐράνιο θόλο
377. ν' ἀπλώνεται ὀλόγυρα ἀπ' τή μικρή τήν ἄρκτο.
378. Ἐν' ἄλλος μῦθος λέγεται ὁ Δράκος ὅτι εἶναι
379. τῆς Κασσιόπης φύλακας καί τιμωρός αἰώνιος,
380. τσ' Ὀκεανίδες πρόσβαλε μέ τήν ἀλαζονεία.
381. Τήν τιμωρία ἔβαλε ἡ Ἥρα στήν Κασσιόπη
382. νά στρέφεται αἰώνια στόν πολικό τριγύρω
383. χωρίς ποτέ ξεκουραστεῖ καί λίγο γιά νά δύσει
384. στήν ἀγκαλιά τ' Ὀκεανοῦ καί τά σγουρά μαλλιά της
385. στοῦ φεγγαριοῦ τό φῶς ποτέ νά μὴ μπορεῖ νά λούσει.
386. Περίλυπος στό πλάι της βαδίζει ὁ Κηφέας
387. συντροφικά στήν φοβερή αἰώνια τιμωρία.
388. Οἱ Ἕλληνες, Ἀσσύριοι, Αἰγύπτιοι καί ἄλλοι
389. ἀστερισμῶν ἐρμήνευσαν τήν κίνηση καί θέση.

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Ἡρακλῆ

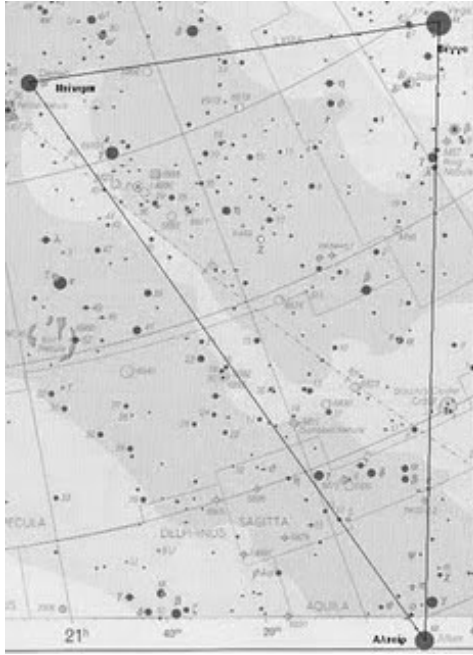

390. Στοῦ Δράκου ἔκει τὴν κεφαλὴ κοιτάξεται ἕνα σχῆμα
391. ἀστερισμός τοῦ Ἡρακλῆ ἀπλώνεται ἔκει πέρα
392. σάν γίγαντας γονατιστός στό ἕνα τοῦ πόδι στέκει
393. καί μέ τό ἄλλο νά πατᾶ τὴν κεφαλὴ τοῦ Δράκου.
394. Ὁ μῦθος λέει, μάνα του πῶς ἦταν ἡ Ἀλκμήνη
395. τοῦ βασιλιᾶ τῶν Μυκηνῶν τ' Ἡλεκτρούνα κόρη
396. κι ἡ μάνα της τοῦ γένους τοῦ Περσέα ἕγγωνα ἦταν.
397. Τόν Ἀμφιτρούνα παντρεύτηκε ἀπό ἀγάπη
398. καί ὅταν τόν ἐξόρισαν, μαζί στή Θήβα πήγε.
399. Ὁ ἄντρας της τό λόγο τ' ἔδωσε στόν πατριό*¹¹ της
400. νά ἔκδικηθεῖ τοὺς πειρατές Ταφίους Τηλεβόες
401. πού πρόσφατα τοῦ εἶχανε τὰ βόδια ὅλα κλέψει.
402. Πιστός αὐτός στό λόγο του κατά Ταφίων πήγε,
403. φεγγάρια δώδεκα εἰς τὴν Κεφαλονιά, νά κάνει
404. τὴ νύχτα κλεφτοπόλεμο μέ τοὺς Ταφίους κλέφτες.
405. Ὁ Δίας ὅπου θαύμαζε τὴν ὁμορφιά τῶν Ἀλκμήνης,
406. τὴν ἀρετὴ, τὰ κάλλη της, τ' Ἀμφιτρούνα πῆρε
407. τὴν ἀνδρική του τὴ μορφή μιὰ νύχτα μέ φεγγάρι

408. στό σπίτι της στήν κάμαρη στό πλάι της ξαπλώνει
409. κι αὐτή τόν καλοδέχτηκε στό νυφικό κρεβάτι.
410. Στόν ἥλιο ἀπαγόρευσε ὁ Δίας, γιά τρεῖς μέρες
411. ν' ἀνέβει πάν' στόν οὐρανό καί νύχτα νά κρατήσῃ,
412. νά εὐφρανθεῖ τοῦ ἔρωτα τά ἄνθη καί τά ρόδα.
413. Σάν ἔμαθε ὁ ἄντρας της τά γεγονότα ὅλα,
414. τόν Τειρεσία ρώτησε νά μάθῃ τήν ἀλήθεια
415. κι ἐκεῖνος τοῦ μαρτύρησε ὁ Δίας πῶς κοιμήθη
416. τήν εὐλογία τσ' ἔδωσε μαζί της βράδια τρία,
417. γιά νά τικτεῖ ὁ Ἡρακλῆς πού 'θάναι γιός τοῦ Δία.
418. Θά γεννηθεῖ μαζί του γιός ὁ Ἴφικλῆς, δικός σου
419. καί θά πηγαίνουνε παντοῦ μαζί τά δύο ἀδέλφια.
420. Ἡ πρόγονος Ἡρακλειδῶν θά εἶναι ἡ Ἀλκμήνη.
421. Ὁ Ἡρακλῆς ἐπῆρε γιά γυναίκα του τήν κόρη
422. τοῦ βασιλέα τῶν Θηβῶν τήν ὁμορφη Μεγάρρα,
423. παιδιά τρία τοῦ χάρισε λεβέντες ἕνα κι ἕνα.
424. Ἐκδίκηση ἐζήτηγε ἡ Ἥρα γιά νά πάρει,
425. στοῦ Ἡρακλῆ τή γέννηση τόν ἔρωτα τοῦ Δία,
426. κι ἐτρέλανε τόν Ἡρακλῆ τό μίσος της νά βγάλει
427. τόν ἔβαλε καί σκότωσε παιδιά του καί γυναίκα.
428. Μά σάν τό ἐκατάλαβε ὁ δύστηχος πατέρας
429. τό ἔγκλημα πού ἔπραξε ἀσυνειδήτως ἔτσι,
430. τό Δελφικό ἐρώτησε Μαντεῖο γιά νά μάθει
431. πῶς θά ἐξαγνιζότανε ἀπ' τό κακό ἐτοῦτο.
432. Μά ὁ χρησμός πολύ σκληρός, «δῶδεκα χρόνους πρέπει
433. στής Τίρυνθας τό βασιλιά τοῦ Εὐρυσθέα δούλος
434. χωρίς μισθό, σέ ὅ,τι δὴ δουλειές σου ἀναθέσει».
435. Σκληρὴ δουλειά κι ἀποστολές τοῦ ἔδωσε νά κάνει
436. ὁ Εὐρυσθέας, πού σκληρός σάν βασιλέας ἦταν.
437. Τόν λέοντα πού σκόρπιζε τό φόβο στή Νεμέα,
438. τῆς Ὑδρας Λέρνης τά νερά νά κόψῃ τό κεφάλι,
439. τῆς Κερυνείας ἔλαφο νά πάει καί νά φέρῃ,
440. τόν κάπρο τοῦ Ἐρύμανθου νά πάει νά σκοτώσῃ,
441. νά καθαρῖσει ἔπειτα τοὺς στάβλους τοῦ Ἀυγεία,
442. τίς Στυμφαλίδες Ὀρνίθες νά φέρῃ στό παλάτι,
443. τῆς Κρήτης τό Μινώταυρο νά πάει νά σκοτώσῃ,
444. τοῦ Διομήδη τ' ἄλογα τ' ἄγρια νά δαμάσῃ,
445. τῆς Ἀμαζόνας τή χρυσή τή ζώνη Ἴππολύτης
446. νά φέρῃ γιά νά τή φορᾷ ἡ κόρη του Ἀδμήτη.

447. Τοῦ Γηρυόνη τ' ἄγριου τά βόδια νά τοῦ κλέψει,
448. καί νά τοῦ φέρει τά χρυσά τῶν Ἑσπερίδων μήλα
449. καί τέλος τόν τρικέφαλο τόν Κέρβερο τοῦ Ἄδη
450. σκοτώσει, πού ἐλπίζοντας δε θά γυρίσει πίσω.
451. Τούς ἄθλους ὀλοκλήρωσε, καί ξάγνισης ἐπῆλθε,
452. θαλλόν ἐλαίας ἔφερε ἀπ' τοὺς Ὑπερβορείους
453. στήν Ὀλυμπία φύτεψε τήν πρώτ' ἐλιά ἐκεῖνος,
454. νά 'χουν νά στεφανώνουνε τοὺς Ὀλυμπιονίκες
455. καί στοὺς βροτοὺς ἐδίδαξε τσ' ἀνθρώπινες ἀξίες,
456. νά σταματοῦν τόν πόλεμο καί νά 'χουνε Εἰρήνη.
457. Ἀφότου ὀλοκλήρωσε στή γῆ τοὺς ἄθλους πάνω
458. τοῦ Αἰτωλοῦ τοῦ βασιλιᾶ Δηϊάνειρα τήν κόρη
459. ἀπ' ἔρωτα παντρεύτηκε γυναίκα τῆς ζωῆς του.
460. Ὁ Νέσσοσ κένταυρος τήν ἔκλεψε ἀπό τή ζήλια
461. καί στά βουνά τήν πήγαινε, ὁ Ἡρακλῆς ξωπίσω
462. φαρμακωμένα τοῦ 'ριξε δυό – τρία ἀπ' τά βέλη
463. στόν Εὐήνο τόν ποταμό νεκρός κατακυλάει.
464. Πρὶν ξεψυχήσει φρόντισε καί στήν γυναίκα εἶπε
465. νά δώσει τόν μανδύα του στόν Ἡρακλῆ γιά δῶρο.
466. Σάν τόν μανδύα φόρεσε 'κόλλησε πάν' στό σῶμα
467. καί τότες ἐκατάλαβε πῶς ἦλθε καί τό τέλος.
468. Στήν Οἶτη πάνω ἀναψε φωτιά νά πέσει μέσα
469. στοὺς πόνους τοὺς φαρμακεροὺς νά δώσει ἓνα τέλος.
470. Ἡ Ἀθηνᾶ ἀπό ψηλά, τό σύννεφό της στέλνει
471. καί παίρνει πάν' στόν Ὀλυμπο τόν Ἡρακλῆ μαζί της.
472. Ὁ Δίας τόν ἀγάπαγε καί τοῦ 'δωσε γιά νύμφη
473. τήν Ἥβη τήν πεντάμορφη πού'ν ἡ θεά τῆς νιότης
474. τιμητικά τόν ἔβαλε δεξιά του νά καθίσει.
475. Τούς ἄθλους του πάνω στή γῆ ἐκτίμησεν ὁ Δίας
476. κι ἀστερισμό τόν ἔκανε ἀθάνατος νά μένει.
477. Ὑπάρχει πάν' στόν οὐρανό ἀπό αἰῶνες τώρα,
478. ἀστερισμός τοῦ Ἡρακλῆ καί ἔσαεῖ θ' ὑπάρχει
479. ὁ Ἡρακλῆς ἡμίθεος, τοῦ Δία καί Ἀλκμήνης.
480. Ἐπάνω του φορᾶ Δορά*¹² τοῦ λέοντα τῆς Νεμέας,
481. μέ τό δεξί γονατιστός στόν Κέρβερο τοῦ Ἄδη
482. μέ τ' ἄλλο πόδι του πατᾶ πάν' στή Λερναία Ὑδρα.
483. Στό χέρι πάνω τό δεξί, τό ρόπαλο κρατάει
484. καί στό ζερβί εἰρήνης σύμβολο, θαλλόν ἐλαίας,
485. γιά νά θυμίζει στοὺς βροτοὺς τσ' ἀνθρώπινες ἀξίες.

Οι ἀστερισμοί Κύκνου – Λύρας – Ἀετοῦ

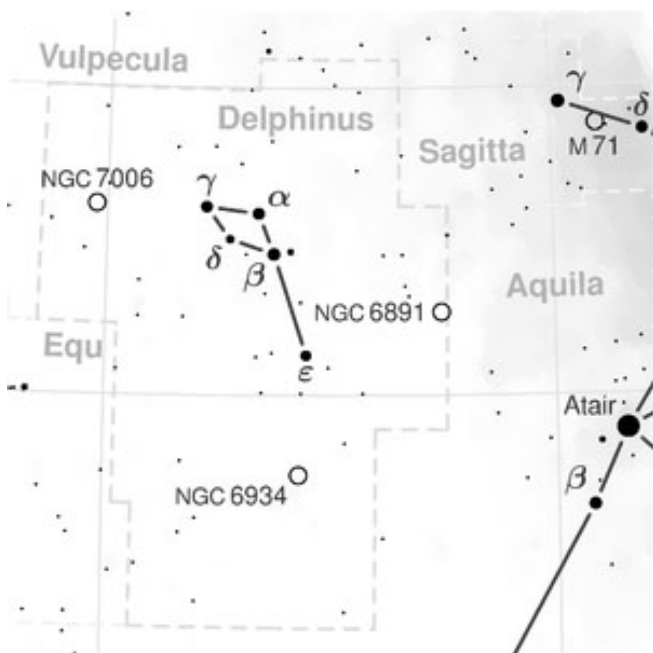
486. Τῆ Λύρα τ' ὁ θεὸς Ἑρμῆς, ὡσάν ὁ μῦθος λέει,
487. χελώνας κάποιας καύκαλο ἐπήρε γιὰ τὴ βάση
488. κι ἐπάνω του ἐκόλλησε δυὸ κέρατ' ἀντιλόπης
489. καὶ γιὰ χορδές τὰ ἔντερα ἀγρίου κάποιου ταύρου.
490. Εἰς τόν θεὸ τῆς μουσικῆς Ἀπόλλωνα χαρίζει
491. αὐτὴ τὴ Λύρα ὁ Ἑρμῆς κι αὐτὸς μέ τὴ σειρά του
492. εἰς τόν Ὀρφέα χάρισε στό μουσικὸ τό γιό του
493. στὸν Ἄδη γιὰ νὰ κατεβεῖ τὴν Εὐρυδίκη πάρει.
494. Ὁ ἦχος ἀπ' τὰ δάκτυλα πού 'φευγε τοῦ Ὀρφέα
495. ἐμάγευ' ὄλους τοὺς βροτούς καὶ τοὺς θεοὺς ἀκόμη,
496. στ' Ἀπόλλωνα ταυτίζεται τίς ἀρετές πού εἶναι
497. ἰσορροπία ψυχικὴ κι εὐστροφία στό πνεῦμα.
498. Στό ἄκουσμα μαζεύονταν καὶ τ' ἄγρια θηρία
499. ν' ἀκούσουνε τοὺς ἦχους τῆς νὰ εὐφρανθεῖ ψυχὴ τους.
500. Στὴ Λύρα του ἐλύγισε καὶ ὁ θεὸς τοῦ Ἄδη,
501. τὴν Εὐρυδίκη ἄφησε μαζί του νὰ τὴν πάρει,
502. μέ μιὰ μόνο ὑπόσχεση νὰ μὴ γυρίσει πίσω
503. νὰ δεῖ τὴν Εὐρυδίκη του πρὶν βγοῦν ἀπὸ τόν Ἄδη.

504. Αθέτησε τό λόγο του ό μουσικός Όρφείας
505. κι ή Εὐρυδική γύρισε ξανά πίσω στόν Άδη.
506. Στῆς Λύρας πάνω τήν κορφή τό λαμπερό τ' άστέρι
507. ό Βέγκας καί κοντά του λαμπερά άστέρια δύο,
508. στόν Κύκνο εἶναι ό Ντενέμπ, στόν Άετό ό Άλτάιρ,
509. πού φτιάχνουνε τό τρίγωνο τ' ουράνιου βόρειου θόλου.
510. Χιλιάδες δέκα πέντε χρόνους πρίν, ό Βέγκας ἦταν
511. ἐκεἰ πού εἶναι σήμερα ό Πολικός Άστέρας.
512. Άκκάδιοι*¹³ κι Άσσύριοι στούς μύθους αναφέρουν
513. τό Βέγκα λέγαν Δικαστή τῶν Οὐρανῶν πώς εἶναι
514. κι άφου περάσουνε χιλιάδες χρόνοι δέκα πέντε
515. ἐκεἰ πού εἶν' ό Πολικός θεῖ νά γυρίσει πάλι.
516. Ό φίλος τοῦ Φαέθοντα ό ἀηδῶς ό Κύκνος,
517. τοῦ βασιλιά Σθενέλα*¹⁴ γιός τῆς τότε Λιγουρίας,
518. πού συνεχίζει νά βουτᾶ στοῦ ποταμοῦ τά βάθη
519. ἀναζητᾶ τό φίλο του πού 'πεσε στό ποτάμι
520. μέ κεραυνό τοῦ Δία, κι οἱ ἀδελφές ωρύνονται
521. στίς ὄχθες τοῦ Ἡριδανοῦ θρηνοῦν τόν ἀδελφό τους.
522. Τόν Κύκν' Απόλλων ἔφερε στόν ουρανό ἐπάνω
523. κι άστερισμό τόν ἔκανε μέ τόν Ντενέμπ*¹⁵ στή μύτη.
524. Στοῦ Κύκνου πλαί ἔβαλε τή Λύρα για νά παίζει
525. καί μ' ἔν' άστέρι λαμπερό τό Βέγα στό δοξάρι.
526. Σέ τρίγωνο ἰσοσκελές βρίσκεται ό Άλτάιρ
527. στή μύτη τοῦ άστερισμοῦ, πού Άετό*¹⁶ τόν λένε.
528. Ό μῦθος λέν, ό άετός στά νύχια του κρατάει
529. τόν οἰνοχόο τοῦ Διός τό Γανυμήδη*¹⁷ καί λένε
530. πώς κουβαλᾶ στόν Όλυμπο τόν κεραυνό τοῦ Δία.

Ό άστερισμός τοῦ Δελφινιοῦ

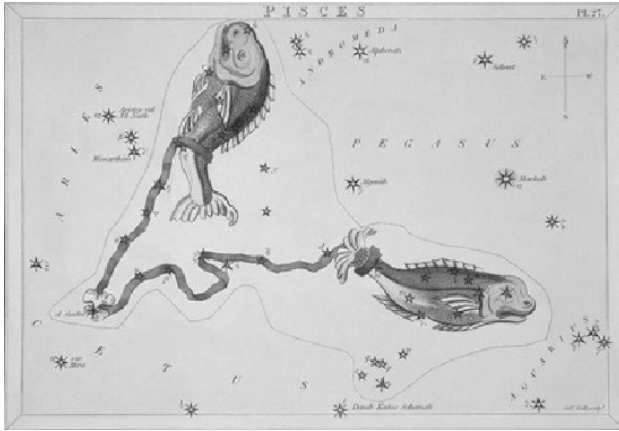
531. Ό ρόμβος πού 'χει μιάν ουρά στοῦ Άετοῦ τό πλαί
532. άστερισμό τοῦ Δελφινιοῦ από παλιά τόν λένε.
533. Ό μῦθος λέν, ό μουσικός Άριῶν τῆς Κορίνθου,
534. στή Σικελία κέρδισε σέ μουσικούς άγῶνες
535. τό ἔπαθλο καί παίζοντας τή λύρα στό ταξίδι
536. ἐπέστρεφε μέ τό χρυσό άγγεῖο στήν πατρίδα.
537. Οἱ ναῦτες τόν ἐπέταξαν στή θάλασσα νά πάρουν
538. τό μουσικό τό ἔπαθλο χρυσό πού ἦταν 'κεἶνο.

539. Μιά χάρη τούς ἐζήτησε νά παίξει μέ τή λύρα
 540. γιά τελευταία μία φορά τίς νότες π' ἀγαπούσε.
 541. Τόν πέταξαν στή θάλασσα μὰ 'κεῖνος συνεχίζει
 542. νά παίξει μέ τή λύρα του τίς νότες πού μαγεύαν
 543. κι ἐνώθηκαν μέ μουσική ἀπ' τό θαλάσσιο κῦμα.
 544. Στό ἄκουσμα τῆς μουσικῆς μαγεύτηκαν τά κήτη
 545. καί τά δελφίνια ἔτρεξαν τόν μουσικό νά σώσουν.
 546. Δελφίνι ἕνα ἔτρεξε τόν πῆρε πάν' στήν πλάτη

547. καί παίζοντας τή λύρα του ἐβγῆκαν στήν Ἰτέα.
 548. Σέ ἄλλο μῦθο λέγεται ὁ Δέλφινος Ἀπόλλων
 549. σάν ἀστραπή πετάχτηκε στοῦ καραβιοῦ τήν πλώρη
 550. ἀφ' ἔστριψε τσ' ἀγέρηδες κι ἀλλάζει τήν πορεία
 551. τό ἔφερε καί τ' ἄραξε στή θάλασσα τσ' Ἰτέας.
 552. Σάν ὁ Ἀπόλλων στή σπηλιά στοῦ Παρνασσοῦ τά πλάγια
 553. ἐξόντωσε τόν Πύθωνα πού κρύβοταν στή βρύση
 554. τοῦ ἔριξε μία σαϊτιά μ' ἐν' ἀσημένιο βέλος
 555. μαντεῖο ἔχτισεν ἐκεῖ κατ' ἐντολήν τοῦ Δία.
 556. Οἱ ναῦτες πρωτοστάτησαν νά κτίσουν τό ναό του
 557. καί 'κεῖνος τούς ἐμύησε καί ἱερεῖς ἐγίναν,
 558. τόν Δέλφινον Ἀπόλλωνα στ' ἐξῆς ὑπηρετοῦσαν.

Ὁ ἀστερισμός τῶν Ἰχθύων

559. Τό σύμπλεγμα τῶν δύο ψαριῶν μ' ἓνα σχοινί δεμένα
560. ἀπ' τήν οὐρά τους, φαίνονται στοῦ οὐρανοῦ τό φόντο
561. γνωστός ἀστερισμός μέ τ' ὄνομα Ἰχθύων εἶναι.
562. Σταυρῶνεται ἐπάνω τους ἡ τροχιά τοῦ ἡλίου
563. σ' ἰσημερία τσ' Ἀνοιξης τοῦ Βυσιῶν *¹⁸ τό μήνα.
564. Στό μῦθο λέγεται, ἀπό τόν Ὀλυμπο σάν φύγαν
565. θεοί κι ἡμίθεοι στήν Γιγαντομαχία τότε,
566. τόν γιό της Ἐρωτα ἐπῆρ' ἡ Ἀφροδίτη, φύγαν
567. στήν Αἴγυπτο νά μή τούς βρεῖ ὁ Γίγαντας Τυφώνας,
568. πού ἦταν γιός τοῦ Τάρταρου καί τῆς μητέρας Γαίας.
569. Ἐπῆγαν καί κρυφτήκανε μέσ' τά νερά τοῦ Νείλου,
570. δύο ψάρια τούς ὀδήγησαν σέ ἀσφαλεῖς κρυψῶνες.
571. Αὐτά τά ψάρια οἱ θεοί ἀστερισμό τά 'κάναν.

Ὁ ἀστερισμός τῶν Πλειάδων

572. Κοντά τσ' ἀστερισμούς Κριοῦ, τοῦ Ταύρου καί Περσέα
573. τό σύμπλεγμα πού φαίνεται μέ τά ἑπτὰ ἀστέρια
574. οἱ ὄμορφες τοῦ Ἄτλαντα καί τῆς Πλειόνης κόρες
575. κατοπινές θεῶν κι ἡρώων μάνες βλογηθήκαν
576. γνωστός ἐπ' ἄν' στόν οὐρανό ἀστερισμός τῆς Πούλιας.*¹⁹
577. Νεραΐδες ἦταν ὅλες τους κι ὠραίες Ἀτλαντίδες

578. π' ό κυνηγός Ωρίωνας ρωτεύθηκ' όχι μία,
579. μά κυνηγοῦσε όλες τους γυναϊκες νά τίς κάνειι.
580. Ό Δίας τίς λυπήθηκε καί όμορφες ώς ήταν
581. τίς έφερε στόν οὐρανό κι άστερισμό τίς κάνειι.

Ό άστερισμός τών Ύάδων*²⁰

582. Στην κορυφή τής κεφαλής τ' άστερισμοῦ τοῦ Ταύρου
583. πού όδηγεϊ ό Λαμπαδιάς τ' άστερισμοῦ Ύάδων,
584. τής Αϊθρας καί τοῦ Ύαντα γνωστές κι ώς Δωδονίδες,
585. πού φρόντιζαν τόν Διόνυσο σάν ήτανε παιδάκι,
586. αὐτές τόν έπροσέχανε καί ήταν οί τροφοί του.

587. Σάν ὀρφανέψαν ἄδικα, νωρίς ἀπό μητέρα
588. ὁ Δίας τίς λυπήθηκε καί ὁμορφες ὡς ἦταν
589. στό οὐρανό τσ' ἀνέβασε κοντά του νά τίς ἔχει
590. θεότητες τίς ἔκανε πᾶν' στόν οὐράνιο θόλο
591. μ' ἀποστολή νά φέρουνε βροχή τό φθινωπόρι.

Τό Οὐράνιο Τόξο

592. Ὁ Θαύμας, γιός τῆς Γαίας μάνας, τήν Ὠκεανίδα
593. τή σγουρομάλλα κόρη καί πεντάμορφη Ἥλέκτρα
594. τῆς θάλασσας τά κύματα ἔχοντας γιά κρεβάτι
595. γυναίκα του τήν ἔκανε, μιά νύχτα μέ τό σέλας.
596. Τοῦ δειλινοῦ τά χρώματα κι ἀπ' τόν ἀφρό θαλάσσης
597. ἡ ἔνωσή τους ἔφερε μιά ὁμορφη κοπέλα
598. τήν Ἰριδα, πού φαίνεται στόν οὐρανό σάν τόξο.
599. Γεννήθηκε μέ τά φτερά στά πόδια καί στά χέρια
600. ἀέρινη πετάει π' ἄλλοτε βροχή μᾶς στέλνει
601. καί ἄλλοτε χαλάζ' ἡ μάνα γῆ γιά νά καρπίσει
602. καί τούς βροτούς νά θρέψει μέ τήν τῶν θεῶν ἀγάπη.

Τό Βόρειο Σέλλας

603. Ὁ γέροντας πού ἄκουγε τούς μύθους γιά τ' ἀστέρια,
604. μάς εἶπε πῶς ἐκεῖ, πρὸς τ' οὐρανοῦ τή δύση πάνω,

605. μιά δέσμη φῶς μᾶς ἔρχεται καί μένει νύχτα μέρα
606. ἀφοῦ ὁ ἥλιος δέν γυρνᾷ στ' ὀρίζου τό στεφάνι.
607. Ἡ δέσμ' αὐτή στόν οὐρανό πού 'ναι τ' Οὐράνιο Σέλας
608. εἶν' οἱ ψυχές ὅπου γιά μᾶς χορό ἀπόψε στήνουν
609. κι ἀναζητοῦνε γιά νά δοῦν τούς συγγενεῖς καί φίλους.

Ἡ Σελήνη

610. Ἀπόψε πού 'χουμε ὀλόγιομη σελήνη, φεύγουν
611. τ' ἀστέρια ὅλα τ' οὐρανοῦ, ἀπ' τή λαμπρότητά της.
612. Ὁ Ἥλιος εἶν' Ἀπόλλωνας κι Ἄρτεμις ἡ Σελήνη
613. πού ταξιδεύ' ὀλονυχτίς στό ἄρμα της τ' ὠραῖο,
614. στά δίχτυα της μαγεύονται οἱ νέοι κι ἀγαπιοῦνται.
615. Τοῦ «σέλας» πῆρε τ' ὄνομα ὅπου τό «φῶς» δηλώνει
616. κι ἀλλάζει φάσεις, γι' ἄγνωστους μέσα στό μῆνα λόγους.
617. Στό μῦθο λέν, παρθένος ὁμορφη μ' ἀνταύγειες ἦταν,
618. στή λάμψη της θά σβήσουνε καί τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια.
619. Στό δρόμο της τόν κάθε νιό ἀκούει καί μαγεύει,
620. τούς ψίθυρους ὅπου δονοῦν μέσ στήν καρδιά τοῦ νέου
621. καί μέ τά βέλη της κτυπᾷ τήν νιά ὅπου λατρεύει.

Παραπομπές:

- 1*. Επεκτείνοντας την πλευρά του τραπεζίου της Μ. Άρκτου πέντε φορές πάνω στη διακεκομμένη γραμμή συναντά τον Πολικό αστέρα.
- 2*. Στην αγκαλιά του: Να μη χαμηλώνουν κάτω από τον ορίζοντα
- 3*. Αγγόλ*: Είναι ένα λαμπρό άστρο στον αστερισμό του Περσέα, το κεφάλι της Γοργώς ή Μέδουσας, που σκότωσε ο Περσέας και στόλιζε την ασπίδα της Αθηνάς, επειδή, ακόμη και νεκρό, πέτρωνε όποιον το κοιτάζει.
- 4*. Αίγα: Το αστέρι Capella
- 5*. Λαμπαδιά: το αστέρι Aldebaran
- 6*. Δία νόμους: «τῆσι δ' ἐνὶ Κνωσός, μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως 178 ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.»
- 7*. βουστροφηδόν γραφή:

ΦΑΝΟΔΙΚΟ
ΚΟΜΟΤΙΜΕ
ΡΑΤΕΟΣΤΟ
ΗΝΙΟΚΟΠ
ΣΙΟΚΡΗΤΗΡ
ΚΟΠΥΙΑΚ:ΕΔΑ
ΡΗΤΗΡΙΟΝ:Κ
ΠΞ:ΙΟΜΘΗΙΑ
ΡΥΤΑΝΗΙΟΝ
ΕΥΚΕΝ:ΣΥΚΕ
ΕΥΣΙΝ

Η γνωστότερη, σπουδαιότερη και μεγαλύτερη από τις μέχρι σήμερα ευρεθείσες επιγραφές, είναι εκείνη της Γόρτυνος της Κρήτης, χαραγμένη σε 12 στήλες λίθινες από πελεκητούς παρόλιθους, γραμμένη σε δωρική ιδωματική γλώσσα Βουστροφηδόν, χρονολογούμενη από τον 6ο αιώνα π.Χ. που κατά τους ειδικούς περιλαμβάνει στοιχεία δικαίου πολύ προγενεστερών χρόνων.

8*. Κόρες του Άτλαντα και της Πλειόνης: Πλειάδες, το σύμπλεγμα των αστερών των Πλειάδων είναι πάνω από 500, αλλά ορατά με γυμνό μάτι είναι μόνο επτά: Η Μαία, η πρώτη και ομορφότερη, μητέρα του Ερμή από τον Δία

Η Ταΰγέτη, μητέρα του πρώτου βασιλιά της Σπάρτης Λακεδαίμονα από τον Δία

Η Ηλέκτρα, μητέρα του Δαρδάνου, γενάρχη των Τρώων και του Ιασίου από τον Δία

Η Στερόπη, σύζυγος (ή μητέρα) του ήρωα Οινόμαου από τον Άρη

Η Κελαινώ, μητέρα του ήρωα Λύκου και του Ευρύπυλου βασιλιά της Κυρήνης από τον Ποσειδώνα

Η Αλκονή, μητέρα του Υριέα και της Αιθούσης από τον Ποσειδώνα

Η Μερόπη, σύζυγος του Σίσυφου και μητέρα του Γλαύκου.

9*. γιοί του Διός: Διός – κούροι

10*. Μάγια: βασιλιάς της Κυρήνης

11*. έδωσε στον πατριό : Ηλεκτρούωνα

12*. Δορά: Μανδύας

13*. Οι Ακκάδιοι ήταν αρχαίος βιβλικός λαός. Ήταν οι βόρειοι γείτονες των Σουμεριών στη Μεσοποταμία κατά την 3η χιλιετία π.Χ. Θεωρείται από σύγχρονους γλωσσολόγους ότι από τη γλώσσα αυτού του αρχαίου λαού, την «Ακκαδική», προήλθε η βαβυλωνιακή, καθώς και η ασσυριακή γλώσσα. Ως γεωγραφικός τόπος η Ακκάδα αναφέρεται μόνο στην Παλαιά Διαθήκη (Γένεση Κεφ: 10, 10.)

14*. Σθενέλα : Σθενέλαου

15*. Ντενέμπ (Δενέβ): Deneb

16*. Αετό: Aquila

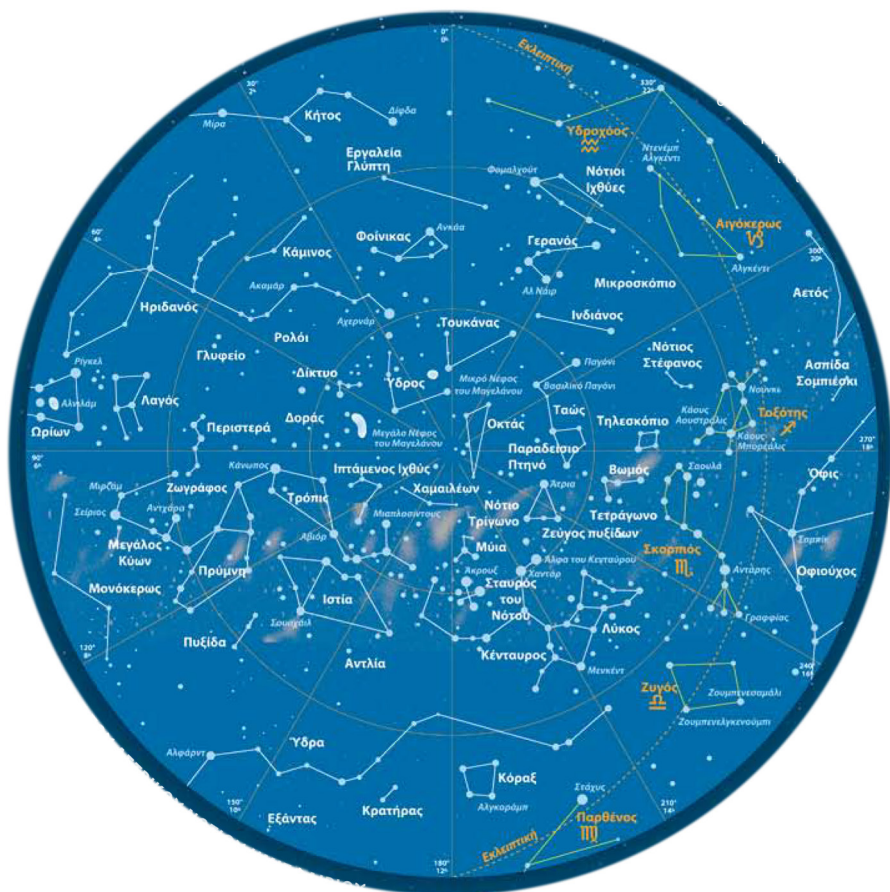
17*. Γανυμήδη: Τρώας νέος οινόχοος του Δία

18*. Βυσιών ή Ελαφηβιλίων ή Γεράστιος: Μάρτιος

19*. Πούλια

20*. Υάδων*: αρχαίο ρήμα υά = βρέχω. Οι Υάδες ήσαν Δωδονίδες: Η Φάολα, Αμβροσία, Ευδώρα, Κορωνίς, Πολυξώ, Θυώνη και Προδίκη

Ο Νότιος Ουράνιος Θόλος

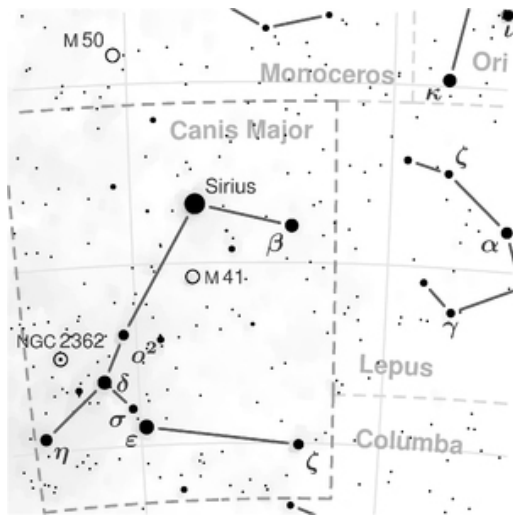

Αστερισμοί γύρω στην ελλειπτική

622. Στό νότιο θόλο τ' ουρανοῦ πού 'ναι γιά μᾶς κρυμμένος
 623. ἀστερισμοί στολίζουνε τόν ουρανό ἐκεῖ κάτω,
 624. πού ὑπακοῦν στήν ἀγραφή τάξη καί ἀρμονία.
 625. Ἄς ταξιδέψουμε λοιπόν στά νότια τά πλάτη
 626. νά βλέπουμε τόν Πολικό νά πέφτει μέσ' στό κῶμα
 627. δειλά – δειλά ν' ὑψώνεται καί ὁ Σπαυρός τοῦ Νότου

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Μεγάλου Κυνός (Σείριος)

628. Ἀπάν' στό θόλο τ' ουρανοῦ τό πιό λαμπρό ἀστέρι
 629. ὁ Σείριος, πανάρχαιο γιά τούς σοφούς τούς τότε,
 630. στήν κεφαλή τ' ἀστερισμοῦ στό Μέγα Κύων στέκει.
 631. Τόν Κέφαλο εθαύμαζεν ἡ Ἡώ, ὁ μῦθος λέει,
 632. σάν κυνηγό περιίτρανο κι ἐλκυστηκόνε ἄντρα.
 633. Λαγωνικό τοῦ δώρισε μέ φήμη γιά σβελτάδα
 634. τ' ἀνέμου τήν ταχύτητα τ' ἀγρίμια γιά νά πιάνει.
 635. Σάν ἔκλεισε τόν κύκλο τῆς ἐδῶ ζωῆς ὁ Κύων,
 636. ὁ Δίας πάν' στόν ουρανό γι' ἀστερισμό τόν πήρε
 637. γιά δῶρο στόν Ὠρίωνα εἰς τά κυνήγια νά 'χει,
 638. ἐπάν' στό θόλο τ' ουρανοῦ ἀπό βορρᾶ σέ νότο.
 639. Σέ μῦθο ἄλλον λέν πῶς ὁ Απόλλωνας σάν κάπως
 640. νά ζήλεψε τ' Ὠρίωνα καί Ἄρτεμης ἀγάπη.
 641. Ἀγῶνες διοργάνωσε τοξευτικῆς καί τέχνης
 642. μ' ἀστόχησε ἡ Ἄρτεμις τόν σύντροφο σκοτώνει
 643. τό βέλος τόν Ὠρίωνα τόν βρίσκει στήν καρδιά του.
 644. Τόν κυνηγό Ὠρίωνα στόν ουρανό σηκώνει
 645. καί τόν νε κάνει ἀστερισμό σέ τέτοιο 'να σημειῶ
 646. νά εἶναι εὐδιάκριτος ἀπό βορρᾶ καί νότο.
 647. Μαζί του τοποθέτησε καί τόν πιστό του σκύλο

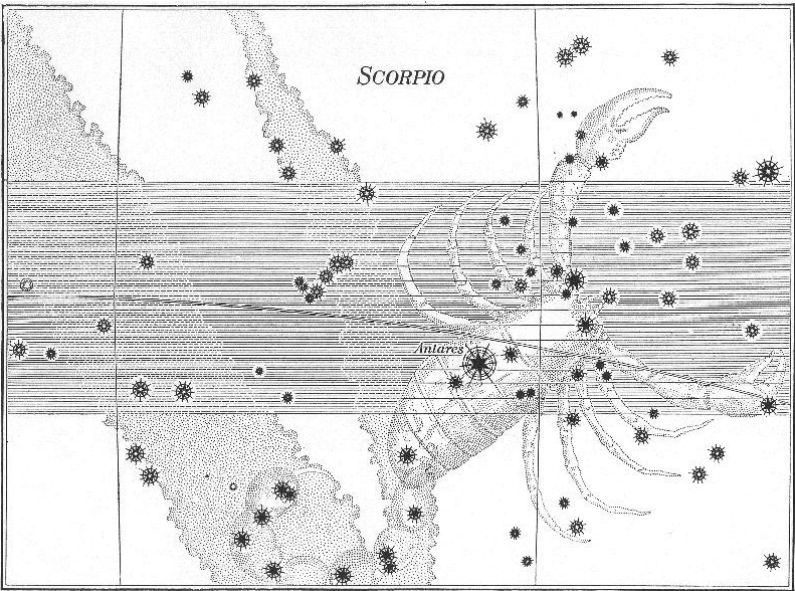

648. τό Σείριο γιά συντροφιά στά οὐράνια κυνήγια,
 649. μ' ὁ Σείριος ἀπαίτησε νά ἔχει καί τό κουτάβι*¹.
 650. Ὁ Σείριος λατρεύτηκε ὡσάν θεός στόν κόσμο,
 651. Αἰγύπτιοι καί Ἕλληνες ναούς κατασκεύασαν
 652. μ' ἀρχιτεκτονική τό φῶς τοῦ Σείριου γιά πάντα
 653. νά ρίχνει μιάν ἀχτίδα του ὡς τοῦ βωμοῦ τά βάθη.
 654. Τῆς Ἰσιδος ἕνας ναός στό Σείριο ἐδόθη
 655. καί κτίσαν τοῦ Ἀπόλλωνα ναό στή Φιγαλία*².
 656. Ὁ Σείριος στόν ἄνθρωπο πάντ' ἀντιπροσωπεύει
 657. τό πνεῦμα τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ καί τό ζητάει.
 658. Αἰγύπτιοι ταυτίζανε τοῦ Σείριου τ' ἀστέρι
 659. μέ τή θεά τήν Ἰσιδα τοῦ Ὄσιρι γυναίκα
 660. καί πρόσεχε τόν ἄνθρωπο, μητέρα ἦταν τ' Ὀρου.
 661. Οἱ Ἕλληνες τήν Ἰσιδα, Δήμητρα ὀνομάζουν,
 662. μά ἄλλοι συσχετίζουνε μέ Ἥρα, Ἀφροδίτη
 663. καί ἄλλοι πού μαγεύονται τή βλέπουν γιά σελήνη.
 664. Καθώς ἐδιηγήθηκε ὁ Ἄβαρις τοῦ Πυθέα
 665. τό Σείριο ἀκολουθοῦν καί δυό μικρά ἀστέρια
 666. ὅπου κινοῦντ' ἑλλειπτικά καί ἔρχονται πλησίον
 667. πολύ κοντά στό Σείριο κάθε πενήντα χρόνους
 668. ἐπηρεάζοντας τή γῆ μαζί κι ἄλλους πλανῆτες.
 669. Ὁ Βαβυλώνιος - Σουμέριος θεός Ὡάννης
 670. κατῆλθεν ἀπ' τό Σείριο τοῦς ἀπωτάτους χρόνους
 671. γιά νά διδάξει τοῦς ἐκεῖ ἐπιλεγμένους μύστες
 672. τά μαθηματικά, γραφή καί τήν ἀστρονομία.

673. Μαζί του ἦλθανε στή γῆ καί δυό ἀκόμη μύστες
 674. Δαγών καί ἡ Ἀρτάγατις θεοί ἐθεωροῦντο.
 675. «Τό θερινό ἀστέρι Σείριος, ἀστράφτει κι εἶναι
 676. λαμπρότερο ἀπ' ὅλα τ' ἄλλ' ἀφοῦ λουστεῖ στό κύμα*³».
 677. Ὁ μῦθος λέει πώς στούς μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ πού
 678. ὁ Σείριος μέ τό θεό τόν ἥλιο ἀνατέλλουν
 679. τά καυστικά τά κύματα πάν' στό Αἰγαῖο*⁴ στέλνουν.
 680. Οἱ κάτοικοι, στ' Ἀπόλλωνα τό Δελφικό Μαντεῖο
 681. κατέφυγαν καί ζήτησαν βοήθεια καί 'κεῖνος
 682. τοὺς ἔστειλε τόν ἥρωα, τό γιό του Ἀρισταῖο
 683. π' ἀνάθρεψαν οἱ Κένταυροι, οἱ Μοῦσες καί οἱ Νύμφες
 684. στῆς Θεσσαλίας τά βουνά μέ τίς πηγές καί δέντρα.
 685. Μαζί του πήρε μιά φυλή τῶν Παρασσίων π' ἦταν
 686. ἀπόγονοι Λυκάωνα ἀπό τήν Ἀρκαδία.
 687. Στήν Κέα φθάσαν κτίσανε βωμό τ' Ἰκμαίου Δία*⁵
 688. ἐκεῖ ὁπού θυσίασαν στό Σείριο καί Δία
 689. τά σφάγια πού 'χαν στό νησί καί τή βροχή νά στείλουν.
 690. Ὁ Δίας τότ' ἀπέστειλε ἐτησίους ἀνέμους,
 691. μελτέμια τοὺς δροσιζοῦνε ἐκεῖ σαράντα μέρες,
 692. πού κόβεται ὁ καύσωνας τῶν καυστικῶν κυμάτων.
 693. Ἀπ' τά σκυλιά τ' Ἀκταίωνα του γιοῦ τοῦ Ἀρισταία
 694. ἀποτελεῖ ἀστερισμό τόν τοῦ Μικροῦ τοῦ Κύνα.*⁶

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Σκορπιοῦ

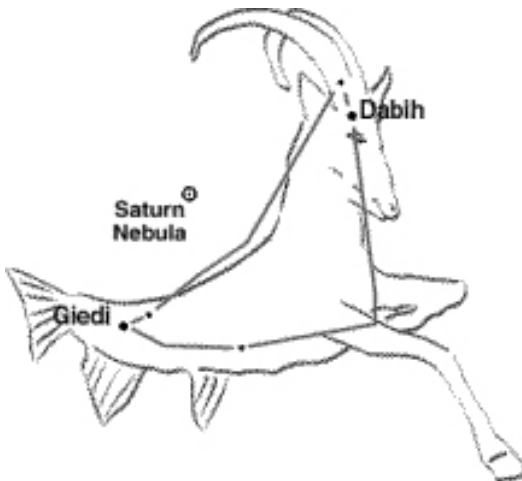
695. Ἐπάν' στή πλάτη τοῦ σκορπιοῦ βρίσκεται ὁ Ἀντάρης
 696. ἀστέρι λαμπερό στοῦ νότου τόν οὐράνιο θόλο.
 697. Θεός πολέμου ἦτανε γιά τοὺς Βαβυλωνίους.
 698. Ωρίωνας σάν κυνηγός, ὁ μῦθος λέει ὅτι,
 699. καυχότανε, πώς ἦτανε καλλίτερος κι ἀκόμη
 700. ἀπ' τήν θεά τήν Ἄρτεμη, στό βέλος καί μποροῦσε
 701. τά πλάσματα πάνω στή γῆ, ὅλα νά τά σκοτώσει.
 702. Ἀκούγοντάς τον σειστήκε ἡ Γῆ ἀπ' τήν ὀργή της
 703. ἀπό τή γῆ βγῆκ' ὁ Σκορπιός καί τόν τσιμπᾷ στό πόδι
 704. καί ἔτσι πέθαν' ἄδοξα ὁ κυνηγός Ωρίων,
 705. γιά τήν ὑπεροψία του καί τόν ἐγωϊσμό του.
 706. Ἐπῆραν τότε οἱ θεοί τ' Ωρίωνα τό σῶμα
 707. κι ἀστερισμό τό ἔκαναν πάνω στόν βόρειο θόλο

708. ή Άρτεμις έπῆρε τό σκορπιό στό νότιο θόλο,
 709. νά μήν ποτέ καί βλέπονται οὔτε νά συναντιοῦνται.

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Αἰγόκερω

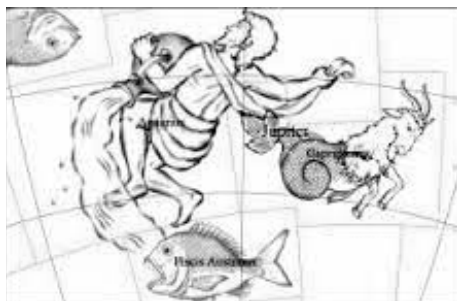
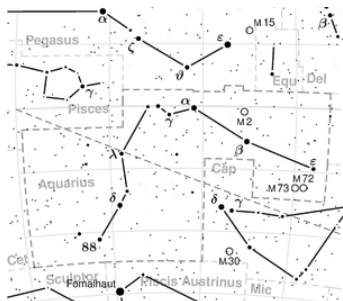
710. Ὁ Πάνας τραγοπόδαρος θεός τῆς ἄγριας φύσης
 711. περιπλανιόταν σά βουνά παίζοντας τόν αὐλό του.

712. Τίς νύμφες εἶχε συντροφιά πού χόρευαν στά δάση
 713. τή Σύριγγα*7'ρωτεύθηκε γιά τά σγουρά μαλλιά της,
 714. μ' αὐτή μεταμορφώθηκε σέ καλαμιά στό ρέμα.
 715. Ὁ Πάνας τήν ἐγνώρισε, πλησίασε μέ χάρη
 716. προσεκτικά τήν ἔκοψε καί σέ αὐλό τήν κάνει
 717. νά τήν κρατᾶ στά χέρια του μερόνυχτα νά παίζει.
 718. Στό μῦθο λέν, σάν οἱ θεοί τόν Ὀλυμπο ἀφῆσαν
 719. στή φοβερή πού ἔγινε τή Γιγαντομαχία,
 720. ὁ Πάνας ἄλλαξε μορφή κι ἔγινε ἕνας τραγός
 721. μέ τήν οὐρά ἑνός ψαριού, θαλάσσιους δρόμους πῆρε
 722. στήν Αἴγυπτο κατέφυγε μέσ' τά νερά τοῦ Νείλου.
 723. Ὁ Δίας τόν ἀνέβασε στοῦ οὐρανοῦ τό φόντο
 724. κι ἀστερισμό τόν ἔκανε νά παίζει τόν αὐλό του
 725. νά 'φραίνονται ἀστερισμοί καί οἱ θεοί συνάμα.

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Ὑδροχόου

726. Ἀπό ἀστέρια μιά σειρά σ' Αἰγόκερω τό πλαί
 727. ὁ Ὑδροχόος εἶν' αὐτός πού συνεχῶς ἀδειάζει
 728. μέ στάμνα τό νερό πᾶν' στόν ἀστερισμό τ' Ἰχθύος.
 729. Ὁ μῦθος λέει, γιός τοῦ Τρώα καί τῆς Καλλιρρόης,
 730. πῶς ἦταν ὁμορφος πολύ μέ τά ξανθά μαλλιά του,
 731. τό πρόσωπο ἐστόλιζαν πράσιν' ὠραία μάτια
 732. ποτέ – ποτέ δέν γέννησε ἄλλον ἢ μάνα Φύση.
 733. Ὁ Δίας ζήλεψε τήν ὁμορφιά καί τότε στέλνει

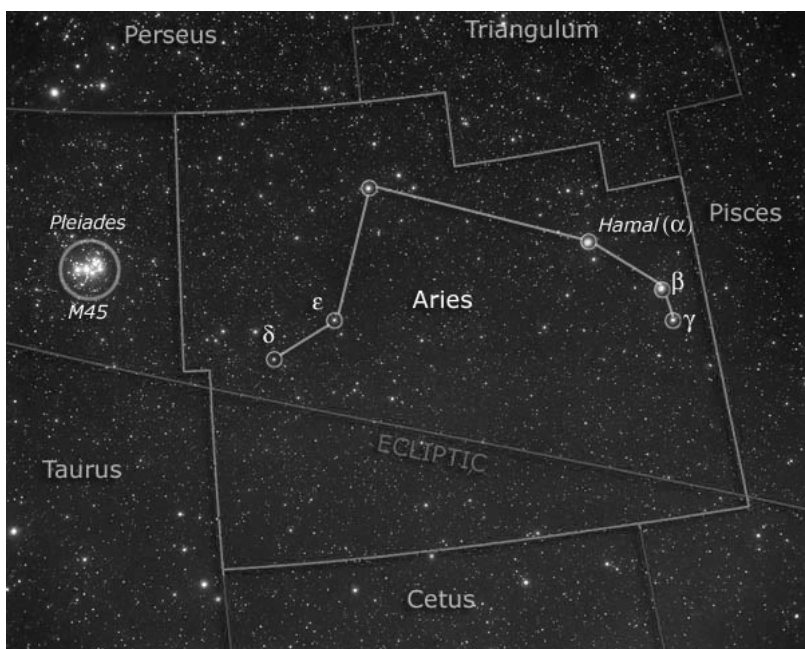
Αστερισμοί Ὑδροχόου & Αἰγόκερω

734. τόν ἀετό, τόν ἄρπαξε στόν Ὀλυμπο τόν φέρνει
 735. γιά νά κερνάει τούς θεούς τό νέκταρ καί τόν οἶνο.
 736. Τό δῶρο τῆς παρηγοριᾶς εἰς τόν πατέρα στέλνει
 737. δυό γοργοπόδαρ' ἄλογα κατάλευκα σάν χιόνι.
 738. Μέ τή σειρά τους θύμωσαν ἡ μάνα*⁸ καί ἡ κόρη
 739. νά διώξει πάραυτα τόν νιό ζητώντας ἀπ' τό Δία
 740. τήν Ἥβη ξαν' ἀπαίτησαν νά πάρει Ὑδροχόο.
 741. Ὁ Δίας ὑποχώρησε γιά τό καλό τ' Ὀλύμπου
 742. τόν νέον ὅμως κράτησε πάν' στόν οὐράνιο θόλο
 743. νά συμβολίζει τά νερά καί τίς πηγές τοῦ Νείλου,
 744. ν' ἀδειάζει συνεχῶς νερό στά σύννεφα, στά νέφη
 745. καί τή βροχή νά φέρνουνε γιά νά καρπίζει μάνα*⁹

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Κριοῦ

746. Στα σύνορα τοῦ νότου καί βορρᾶ οὐράνιου θόλου,
 747. περήφανα τ' ἀστερισμοῦ Κριοῦ πετοῦν τ' ἀστέρια
 748. πού κόβει τόν ἀστερισμό ἡ ἑλλειπτική στή μέση.
 749. Εἶν' ὁ κριός πού ἄρπαξε ἀπ' τό βωμό ἐπάνω
 750. τόν Φρίξο καί τήν Ἑλλη, τ' ὄρφανά παιδιὰ ἐκεῖνα
 751. τ' Ἀθάμανα μέ μάνα τους τήν ὁμορφη Νεφέλη.
 752. Ὁ βασιλιάς Ἀθάμας, γιός λέν' τῆς Κίρκης ἦταν
 753. τοῦ Αἰόλου καί ἐγγονός τοῦ Ἑλληνα, πού εἶχε
 754. τόν Δευκαλίωνα, ἀπ' τόν κατακλυσμό πατέρα.
 755. Στό μῦθο λέν, πῶς δυό παιδιὰ Ὠκεανίς Νεφέλη
 756. ἐχάρισε σ' Ἀθάμαντα τό Φρίξο καί τήν Ἑλλη.
 757. Ἡ δεύτερη γυναίκα του Ἰνώ, τοῦ Κάδμου κόρη,
 758. τοῦ γέννησε παιδιὰ τούς Λέαρχο καί Μελικέρτη.
 759. Μά πάντα ζήλευε ἡ Ἰνώ τά δυό ὄρφανά πού ἦταν
 760. καί ἀμανάτι ἔβαλε πῶς νά τά κάνει πέρα.
 761. Πῶς τίς γυναῖκες ἔπεισε τό σπόρο γιά νά ψήσουν
 762. κρυφά ἀπό τούς ἄντρες τους, νά μή φυτρώσει σάρι,
 763. τῆς Δήμητρας δῆθεν θυμός, ἀγρός μήν πρασινίσει.
 764. Αναρωτιόνταν ὅλοι τους σάν πῶς τί νά ἔχει φταίξει,
 765. ἡ Δήμητρα ἐθύμωσε καρπός νά μή φυτρώσει;
 766. Ἀθάμας τότε ἔστειλε τούς τρεῖς πιστούς του φίλους
 767. εἰς τό Μαντεῖο τῶν Δελφῶν μέ δῶρα γιά νά μάθουν

768. γιατί τή φετεινή χρονιά νά μή φυτρώσει σπόρος.
 769. Πανούργα ως ἦταν ἡ Ἰνώ ἐπλήρωσε τούς φίλους
 770. νά φέρουν τέτοιο 'να χρησμό θυσία πρὸς τόν Δία
 771. νά θυσιάσ' ὁ βασιλιάς τόν Φοῖξο καί τήν Ἑλλη
 772. νά 'ξευμενίσουν τή θεά νά πάψει ἡ σιτοδεία.
 773. Μά ἡ Νεφέλη θέλοντας νά σώσει τά παιδιά της,
 774. τούς στέλνει τό χρυσόμαλλο βαρβάτο 'να κριάρι,
 775. πού ἄρπαξε τά δύο παιδιά ἀπ' τό θυσιαστήρι
 776. ψηλά – ψηλά τά σήκωσε φεύγοντας στόν ἀέρα
 777. καί πέταξε στόν οὐρανό καί χάθηκε στό χάος.
 778. Πετώντας πάν' στή θάλασσα πάν' στά στενά τοῦ Πόντου
 779. ἡ κόρη ἐξαλίστηκε καί στά πελάγη πέφτει,

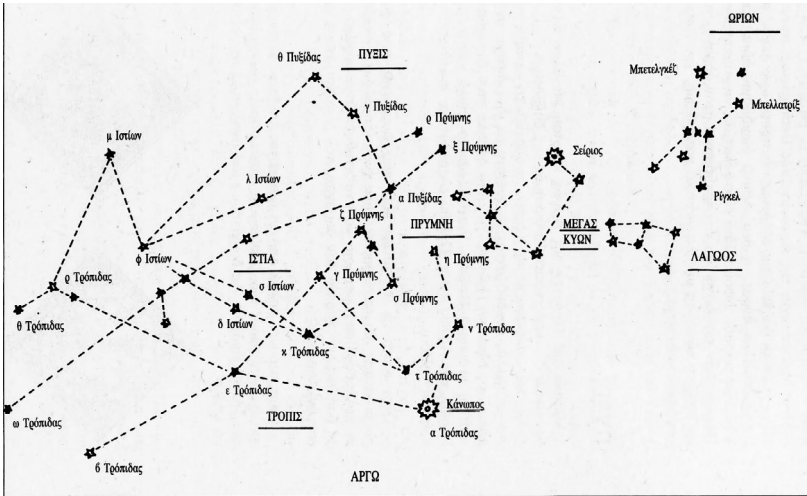
780. πού τώρα 'κεῖ τή θάλασσα Ἑλλήσποντο τή λένε.
 781. Ὁ Φοῖξος, ἐσυνέχισε καβάλα στό κριάρι
 782. πετᾶ πάν' ἀπ' τίς θάλασσες καί φθάνει στήν Κολχίδα
 783. στή χώρα 'κεῖ ὅπου ὁ γιός τοῦ Ἥλιου κυβερνάει
 784. ὁ βασιλιάς Αἰήτης, π' ἦταν κι ἀδελφός τῆς Κίρκης.
 785. Για τό παλάτι λέγεται πως ἔλαμπε σάν ἥλιος
 786. ὑπῆρχαν βρῦσες τέσσαρες πού στόλιζαν τόν κῆπο
 787. ἀπό τή μιὰ τρέχει κρασί κι ἀπό τήν ἄλλη γάλα,
 788. νερό νά τρέχει γάργαρο ἀπό τήν τρίτη βρῦση

789. καί μέλι γλυκοστάλακτο ἀπό τήν τελευταία.
 790. Ἀκούγοντας ἕνα χρησμό πού γνῶρίζ' ὁ Αἰήτης,
 791. τόν χρυσομάλλη τόν κριό θυσίασεν ὁ Φρύξις
 792. στόν Φύξιο τόν Δία, μά χαρίζοντας τό δέρας
 793. στόν βασιλιά Αἰήτη καί ἐκεῖνος τοῦ δωρίζει
 794. τή Χαλκίοπη κόρη του γυναίκα του νά κάνει.
 795. Τό δέρμα τοῦτ' ὁ βασιλιάς τό χάρισε στόν Ἄρη,
 796. τό πήραν καί τό κρέμασαν στό ἱερό τό ἄλλος
 797. ἐπάνω σέ βελανιδιά στοῦ Θερμαδῶν*¹⁰ τήν ὄχθη
 798. πού νύχτα μέρα ὀληχρονίς ἐφύλαγ' ἕνας δράκος.
 799. Ὁ Ποσειδῶν λιμπίστηκε τῆς Θεοφάνης κάλλη,
 800. πού κόρη ἦταν λέγεται, τοῦ βασιλιά Βισάλτη
 801. στή Θράκη πάνω π' ἔθρεφαν τ' ἄλογα τοῦ πολέμου,
 802. τήν ἐκλεψε σάν μόνη τῆς νά κολυμποῦσε βρῆκε
 803. μέσ στα γαλάζια τά νερά τῆς θάλασσας τ' Αἰγαίου.
 804. Τήν ἔκρουσε σ' ἕνα νησί*¹¹ πού ζοῦσαν προβατίνες
 805. νά μή τή βροῦν οἱ πρίγκιπες μνηστήρες ἐρωμένοι
 806. πού 'ψαχναν μέσα σέ σπηλιές πάν' στά ψηλά τά ὄρη.
 807. Ὁ ἴδιος ἔγινε κριός γυναίκα του τήν κάνει.
 808. Ἡ Θεοφάνη γέννησε χρυσόμαλλο κριάρι,
 809. παιδί τοῦ Ποσειδῶνα ὁ κριός ἐκεῖνος ἦταν,
 810. πού ὁ Ἔρμης τό βλόγησε σάν τό πουλί νά σχίζει
 811. αἰθέρες, οὐρανοῦς καί ἄτρωτο νά 'ναι στό χρόνο.
 812. Οἱ Ἕλληνες πού ἔχουνε τήν πλοῦσια φαντασία
 813. ἐπιμελῶς ἐκρύψανε μέ τό χρυσό τό δέρας,
 814. γιά ποιό σκοπό ξεκίνησαν Ἀργῶ καί Ἀργοναῦτες
 815. μέ τόν Ἰάσον' ἀρχηγό καί Ἀθηνᾶ στήν πλώρη
 816. παντοῦ νά ταξιδέψουνε στής γῆς ὄλα τά πλάτη.

Ὁ ἀστερισμός τοῦ Λαγοῦ & Περιστεράς

817. Στα πόδια του Ὠρίωνα Λαγός καί Κύων τρέχουν
 818. κι ἐνῶ τό ἄστρο Σείριος τοῦς φέγγει γιά νά παίζουν
 819. ὁ Κύων ψάχνει τό Λαγό κι αὐτός λαχανιασμένος
 820. σέ θάμνους τρέχει νά κρυφτεῖ στ' Ἡριδανοῦ τίς ὄχθες.
 821. Ἡ Περιστερά 'πό ψηλά τήν ἀγωνία βλέπει
 822. τοῦ ἔρμου τοῦ Λαγοῦ, τά βέλη 'κεῖνα νά ξεφύγει
 823. τοῦ κυνηγοῦ Ὠρίωνα κι ἀπ' τόν Μεγάλο Κύων.

Ὁ ἀστερισμὸς τῆς Ἀργούς

Αστερισμὸς Ἀργώ: Εἶναι χωρισμένους σε τρεῖς ἐπιμέρους ἀστερισμοὺς, τὰ Ἰστία, τὴν Τρόπιδα καὶ τὴν Πρύμνη, Πανία, Καρίνα καὶ Πρύμνη. Ὁ Κάνωπος ὁ λαμπρότερος ἀστερισμὸς μετὰ τὸν Σείριο ἢ ἀλλιῶς Πηδάλιο ἀνήκει στὴν Τρόπιδα (λέγεται ὅτι ἦταν ὁ ναύαρχος τοῦ στόλου τοῦ Μενελάου).

824. Κοντὰ στὸ Σείριο, ποζᾶρει ἡ Ἀργὼ τὸ πλοῖο,
 825. δεμένῃ στοὺς ἀστερισμοὺς Ἰστία, Τρόπις, Πρύμνη.
 826. Στῶ Κύωνα τὸ τέλος τῆς οὐρᾶς ἡ Πρύμνη στέκει
 827. σάν ἓνα σκάφος μοιάζει κι ἡ τριγωνικὴ ἡ Τρόπις
 828. χαρταετὸς μέ μιὰ οὐρὰ πετᾶ στὸ θόλο πάνω
 829. τοῦ οὐρανοῦ, δεμένῃ στὸν ἀστερισμὸ Ἰστία,
 830. μέ τὴν Πυξίδα ἄνευσε σὲ Πρύμνη καὶ Ἰστία
 831. καὶ τὴν Ἀντλία κάτωθεν στὴ βᾶση τῶν Ἰστιῶν.

Ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Ὀφῆ

832. Στὸ πόδι κάτω τ' Ἡρακλῆ καὶ στοῦ Σκορπιοῦ τὸ πλάι
 833. τοῦ Ὀφῆ ὁ ἀστερισμὸς στοὺς δυὸ ἄρανοὺς πατάει,
 834. ἀφοῦ σ' ἀστερισμοὺς στοῦ Ὀφῆ κι Ὀφιούχου στέκει.
 835. Γιὰ ἄλλους, τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸ Φίδι νά 'ναι βλέπουν,

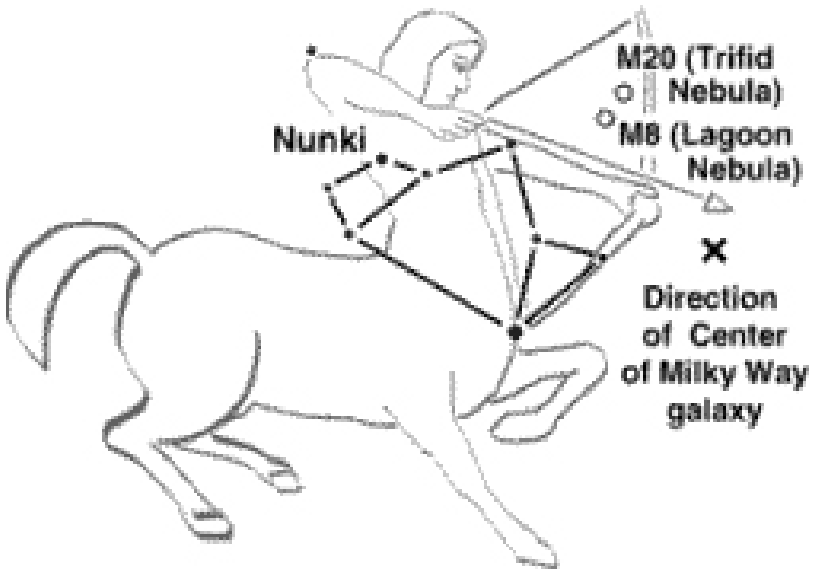

836. καί σ' ἄλλους, Ὅφεις τ' Ἡρακλῆ καί ἡ Λερναία Ὕδρα.
 837. Τόν Λαοκόοντα τῆς Τροίας πού τά φίδια ζῶσαν
 838. σάν τό χρησμό' ποκάλυψε τοῦ Δούρειου τοῦ ἵππου.

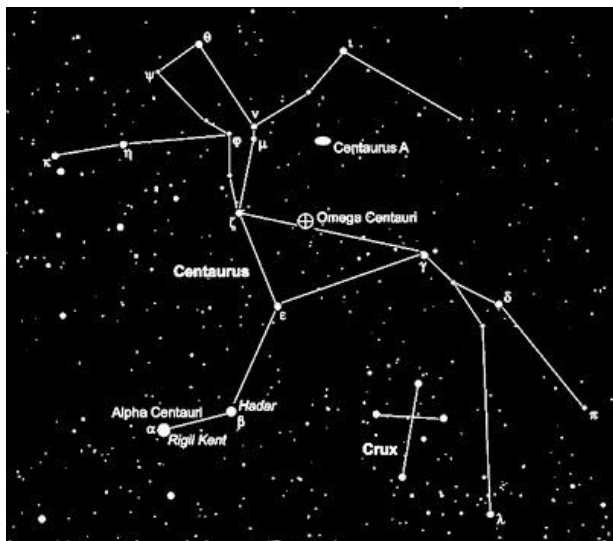
Ὁ ἀστερισμός τοῦ Κένταυρου

839. Κοντά στό κέντρο τ' οὐρανοῦ καί τό σταυρό τοῦ Νότου
 840. ὁ Κένταυρος ἀπλώνεται περήφανος μ' ἀστέρια.
 841. Στό μῦθο λέν, τοῦ γιοῦ τοῦ Πάν' ἀπόγονος ὁ Χείρων,
 842. τοῦ τοξοβόλ' ἀθλήματος ὁ ἐμπνευσθεῖς πως εἶναι
 843. καί μέ τό βέλος του σημάδι τόν Αντάρη βάζει
 844. τό ἄστρο πού 'ναι τοῦ Σκορπιοῦ ἡ φωτεινή καρδιά του
 845. γιά τό χαμό τ' Ὠρίωνα ἐκδίκηση νά πάρει
 846. μέ τοῦ Σκορπιοῦ τό τσίμπημα στόν ἄλλο κόσμο πῆγε.
 847. Οἱ Κένταυροι πού ζούσανε πάνω στή Θεσσαλία
 848. σέ κόντρα μέ τούς Λάπιθες ἤλθανε σ' ἓνα γάμο,
 849. ἐμέθυσαν οἱ Κένταυροι ἀπ' τό κρασί πού ἤπιαν
 850. καί σέ καυγᾶ κατέληξε τό γλέντ' αὐτοῦ τοῦ γάμου.
 851. Τό γλέντι τοῦτο σκάλισε στό μάρμαρ' ὁ Φειδίας
 852. στοῦ Παρθενών' τ' ἀέτωμα ὡς κονταρομαχία.
 853. Σάν σύμβολα τῆς ἔξαρσης οἱ Κένταυροι λογιοῦνται
 854. νικήθηκαν καί φύγανε ἐκτός ἀπό τόν Χείρων
 855. τ' Ἀσκληπιοῦ ὁ δάσκαλος καί τ' Ἀχιλλέα ἦταν.

856. Ἐδίδασκε τῆς μουσικῆς κι ἰατρικῆς τίς τέχνες
 857. καί τ' Ἀχιλλέα δίδαξε τήν τέχνη τοῦ πολέμου.
 858. Τούς Κένταυρους ἐσκάλισε στό μάρμαρ' ὁ Φειδίας
 859. στήν πρόσοψη, στοῦ Δία τό ναό στήν Ὀλυμπία.
 860. Σέ ἄλλο μῦθο πως καρπός παρανομίας ἦταν

861. τοῦ Κρόνου πού ἐξάπλωσε μέ τή Φιλύρα Νύμφη.
 862. Ἡ Ρέα, ὅταν ἔπιασε τόν Κρόνο καί Φιλύρα,
 863. ὁ Κρόνος ἔγιν' ἄλογο μέ καλπασμό καί φεύγει.
 864. Τή Νύμφη ἐπαράτησε μονάχη νά γεννήσει
 865. σέ μιά σπηλιά στά πρόνια 'κείνου τοῦ βουνοῦ ἐπάνω
 866. μέ τίς μηλιές, τίς καρυδιές καί τίς πηγές γεμάτο.
 867. Ὁ μῦθος λέει, οἱ Κένταυροι σέ διαμάχη ἦλθαν
 868. μέ τούς ἐκ φήμης γυμναστές ἀλόγων Λαπαθιώτες.
 869. Ὁ Ἄδραστος τοῦ Ἄργου βασιλιάς τήν κόρη του
 870. ἐπάντρεψε καί τούς Κενταύρους κάλεσε στό γλέντι,
 871. καί τό μαντάτο ἔστειλε μέ 'ναν γοργόν ἵππέα:
 872. «ν' ἀφήσουμε τόν πόλεμο καί νά γινοῦμε φίλοι».
 873. Στό γλέντ' αὐτό, οἱ Κένταυροι μεθύσαν' ὅπως πάντα
 874. κι ἀψιμαχίες ἄρχισαν νά πάρουν τίς γυναῖκες.
 875. Μά ὁ Θησέας κι Ἡρακλῆς πού ἦταν καλεσμένοι
 876. ἀπώθησαν τούς Κένταυρους, σκοτώσαν ἀπό δαύτους
 877. καί ἄλλους τούς ἐξόρισαν στών Σειρηνῶν τή νῆσο.

878. Μονάχα ένας Ξέφυγε στόν Χείρωνα ἐπήγε
 879. νά τ' ἀναγγεῖλει τό κακό, πού βρῆκε τούς Κενταύρους.
 880. Ἐωπίσω τρέχ' ὁ Ἡρακλῆς τόν Κένταυρο νά φθάσει
 881. καί τοῦ ῥιξε δύο σαΐτιές φαρμακερά δύο βέλη,
 882. μ' ἀστόχησε τό βέλος καί καρφώθηκε στό γόνα
 883. τοῦ ἱατροῦ τ' ἀθάνατου τοῦ Χείρωνα Κενταύρου.
 884. Ἀπό τούς πόνους τούς φρικτούς τό Δία ἰκετεύει
 885. νά πάψει ναν' ἀθάνατος κοντά του νά τόν πάρει
 886. καί τήν ἀθανασία του στόν Προμηθεά δώσει.
 887. Ὁ Δίας τόν ἀγάπαγε στόν οὐρανό τόν πῆρε
 888. ἀστερισμό τόν κάνει γί' ὅσα πρόσφερε ὁ Χείρων
 889. στόν πόνο τόν ἀνθρώπινο γιατριά, διδασκαλία.
 890. Συμβολικά, οἱ τέσσαρες τοῦ Χείρωνα ὀπλές του,
 891. γερά πατοῦν ἀπαν' στή γῆ, ἀπ' ὅπ' ἀντλοῦν δυνάμεις.
 892. Τ' ἀνθρώπινο τοῦ Κένταυρου ὑψώνεται τό μέρος
 893. στόν οὐρανό τοῦ πνεύματος κι εἶν' ἔτοιμος νά ρίξει
 894. τό βέλος του, πού ἄλλο δέν θά εἶν' ἀπ' τήν καθάρια,
 895. τήν ὑψηλή καί ζωντανή του σκέψη, στούς ἀνθρώπους.

Παραπομπές:

- 1*. Κουτάβι: Δορυφόρος του Σείριου
- 2*. Φιγαλία: ο ναός του Επικούρειου Απόλλωνα στη Φιγαλία
- 3*. « ... κύμα » : στίχος του Ομήρου
- 4*. Αιγαίο: Στα έργα συγγραφέων όπως ο Απολλώνιος ο Ρόδιος, ο Διόδωρος ο Σικελιώτης και ο Νόννος αναφέρεται η ταυτόχρονη ανατολή Ηλίου και του Σείριου αυτή την περίοδο καθώς και τα καυτικά κύματα.
- 5*. τ' Ικμαίου Δία: ο Δίας της βροχής-υγρασίας σύμφωνα με τον Θεόφραστο στο έργο του «Περί Ανέμων»
- 6*. Μικρού του Κύνα: αστερισμός του Μικρού Κύνα (Canis-Minor).
- 7*. Σύριγγα: Μία από τις νύμφες των δασών
- 8*. Μάνα και κόρη: Ήρα και Ήβη
- 9*. Μάνα: μάνα γη
- 10*. Θερμαδών: Αμαζόνιος
- 11*. την έκρουσε σ' ένα νησί: Crumissa

Κριτική του καπετά **Βαρθολομαίου Λάζαρη**
«Η Μυθολογία των Αστερισμών»

Πολύ αγαπητέ μου καπτα-Γιώργη σε χαιρετώ και εύχομαι τα κάλλιστα για όλους σας.

Έλαβα με μεγάλη χαρά το νέο σου πνευματικό τέκνο, και όντως σε θαυμάζω για την αδιάκοπη δραστηριότητά σου, για τις πρωτότυπες εμπνεύσεις σου, το λογοτεχνικό και ποιητικό σου ταλέντο, καθώς και για την άεναη επιμονή και υπομονή σου. Όλα αυτά θα με άφηναν βουβό από κατάπληξη, αν δεν σε γνώριζα από παλαιότερα.

Πέσαμε σε χαλεπούς χρόνους, που ο Ελληνισμός ευρίσκεται υπό απηνή διωγμό από όλους τους αχάριστους ευεργετηθέντες εχθρούς του, αλλοδαπούς και ημεδαπούς εντολοδόχους τους. Αυτές οι πνευματικές δημιουργίες σε ένα πατριωτικό-εθνικό κράτος, θα ετύγχαναν προστασίας, προβολής, προωθήσεως, παιδείας και ενισχύσεως του καλώς εννοουμένου εθνικού φρονήματος και υπερηφανείας και αξιοπρεπείας ενός λαού που τα δικαιούται περισσότερο από όποιονδήποτε άλλο λαό και για τον οποίο παραλόγως καταβάλλεται μεθοδικά κάθε δυνατή προσπάθεια σε όλους τους τομείς να αφανισθή και να εξοντωθή.

Όντως δεν ξέρω τι θα μπορούσα να γράψω για την νέα σου δημιουργία, εκτός από τον θαυμασμό μου. Σου παραθέτω όμως κάποιες σκέψεις μου.

Οι ασυναγώνιστοι πρωτοπόροι πρόγονοί μας, από την προϊστορική εποχή εξερεύνησαν την υδρόγειο, την οριοθέτησαν και ονομάτισαν τις Ηπείρους της, τους ωκεανούς της, τα όρη της, τους ποταμούς της. Μάρτυρες οι χάρτες και τα χιλιάδες ελληνικά και ελληνογενή τοπωνύμια διάσπαρτα σε όλη τη Γη.

Ερεύνησαν τον ουρανό πριν από όλους τους άλλους (που χιλιετίες μετά, διέθεταν και τέλεια τηλεσκόπια) και έδωσαν επίσης την παγκοσμίως ανεγνωρισμένη ονομασία στους αστέρες του, τους αστερισμούς του, στους πλανήτες του, στους δορυφόρους των... με πάντα αδιάψευστους επίσης μάρτυρες του χάρτες του Ουρανού θόλου.

Ανεκάλυψαν και ονομάτισαν τον Γαλαξία και τον Κόσμο, όταν οι άλλοι δεν γνώριζαν τι υπήρχε έξω από τα στενά γεωγραφικά όρια των χώρων που ζούσαν..

Όλη αυτή η διαχρονική γνώσις, έφθασε πρώτα σ' εμάς δια κληρονομικού δικαιώματος και μέσω ημών σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα, δια της δικής μας Ελληνικής μυθολογίας (ιστορικού αφηγήματος της προϊστορίας για τους αρχαίους προγόνους μας, και «πρωτότοκης αδελφής της Ιστορίας» κατά τον Βολταίρο)

Την απολύτως δικαιολογημένη δική μας εθνική υπερηφάνεια, αλλά αποδοχή και ηθική αναγνώριση εκ μέρους της πολιτισμένης ανθρωπότητας, την είχε η Ελλάδα πάντοτε.

Το αποκορύφωμα όμως όλων, ήταν η τιμητική και μοναδική ύψωσης της ελληνικής σημαίας στον διεθνή διαστημικό σταθμό ISS την 28ην Οκτωβρίου 2018. Της πρώτης σημαίας που έχει αναρτηθεί ποτέ στο διάστημα!

Δηλαδή η πράξης αυτή, ούτε λίγο ούτε πολύ επικυρώνει το ποίημά σου

«Η ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ»

**Βαρθολομαίος Χ. Λάζαρης
Απόμαχος Πλοίαρχος Ε.Ν.**

Λοξοδρομική Ρότα

Ο Γιώργος Σπηλιώτης γεννήθηκε στο Ρατζακλί της Κεφαλονιάς, λίγο μετά την λήξη του Β' παγκοσμίου πολέμου. Οι παιδικές του αναμνήσεις σφραγίστηκαν από τον καταστρεπτικό σεισμό του 1953 και χωρίς αμφιβολία τού επηρέασαν την ρότα στην μετέπειτα ζωή του.

Τα γυμνασιακά του χρόνια τα πέρασε στο ανεγειρόμενο Αργοστόλι, όπου οι δάσκαλοί του σφυρηλάτησαν τον ατίθασο χαρακτήρα και το πνεύμα του νέου με επιμέλεια. Υπήρξε αθλητής στίβου των 800 μέτρων από το 1957. Από το έτος 1963 κρατά το ρεκόρ με χρόνο 2.00 στην Κεφαλονιά, όπου του έδωσε το εισιτήριο για τους Πανελληνίους αγώνες στο καλλιμάρμαρο στάδιο τα έτη 1963, 1964.

Παρασυρόμενος από τον ενθουσιασμό της νεότητας, πήρε όπως οι περισσότεροι Κεφαλονίτες το δρόμο των πλατιών οριζόντων. Μπαρκάρησε αρχικά σαν μούτσος και πολύ νωρίς βρέθηκε στη γέφυρα του πλοίου.

Ο Γιώργος Σπηλιώτης, αθεράπευτα Ιόνιος, πέρασε ένα μεγάλο μέρος της ναυτικής του καριέρας στο πλοίο με το όνομα Κεφαλονιά, του Κεφαλονίτη Βεργωτή, που εκτός των άλλων ήταν από τα λίγα πλοία που διέθεταν βιβλιοθήκη για το πλήρωμα.

Από τη γέφυρα τώρα του πλοίου ο είκοσι-τετράχρονος υποπλοίαρχος ατενίζει και χαίρεται τους οριζόντες με τα χρώματα του λυκαυγούς και τα ρομαντικά δειλινά, που μόνο η θάλασσα ξέρει να χαρίζει απλόχερα στους εραστές της.

Οι ανησυχίες του όμως τον έκαναν να δει τη στενότητα «της γραμμής των οριζόντων» του Νίκου Καββαδία.

Ο καπετά - Γιώργος Σπηλιώτης 1969

Θαυμάζοντας το πλοίο σαν κατασκευή, τα λιμάνια και τις διώρυγες που φάνταζαν φωταγωγημένα τη νύχτα, γοητευμένος από τις κρεμαστές γέφυρες και την αρχιτεκτονική των κτιρίων ανά τον κόσμο, ερωτεύθηκε την επιστήμη Structural of Engineering. Έτσι μετά από επτά ολόκληρα χρόνια κοντά στη μεγάλη του αγάπη, αποχαιρέτησε για πάντα τη θαλασσινή ζωή. Της υποσχέθηκε όμως ότι θα γυρίσει για ένα υπερπόντιο ταξίδι.

Υπηρέτησε στο Λιμενικό Σώμα κοντά στον ποιητή Κώστα Σταμάτη, τα ποιήματα του οποίου τον συγκίνησαν και έδρασαν καταλυτικά ώστε οι ευαίσθητες χορδές του να αρχίσουν να πάλλονται εμπρός στον ποιητικό λόγο.

Εκπληρώνοντας τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις βρέθηκε στα θρανία του Πολυτεχνείου R.P.I. στην πόλη Troy της Νέας Υόρκης. Επτά χρόνια αργότερα αποφοίτησε με το πτυχίο Doctor of Philosophy in Structural Engineering. Εργάστηκε ως μηχανικός στην κατασκευή λιμένων στις Η.Π.Α. Στο διάστημα αυτό σπούδαζε στη σχολή μουσικών οργάνων στην Ουάσινγκτον την κατασκευή βιολιού, πλάι στον μουσικό και δάσκαλό του Willy Gault.

Μετά από τριάντα χρόνια στην ξενιτιά επαναπατρίστηκε με την οικογένειά του πού αλλού από την αγαπημένη του γενέτειρα, όπου εργάζεται ως Structural Engineer. Είναι μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και του Κύκλου Ποιητών Ελλάδας.

Έγραφε ποίηση από τα γυμνασιακά του χρόνια, αλλά στο ποιητικό προσκήνιο παρουσιάζεται το 1980. Τα ποιήματά του, εμπνευσμένα από την θάλασσα, είναι γεμάτα αρμύρα, μιλούν για τη θαλασσινή ζωή, τα τερτίπια της θάλασσας, τους καημούς της ξενιτιάς και το νόστο. Μία άλλη ομάδα ποιημάτων είναι εμπνευσμένα από τη μυθολογία, την ιστορία, τη φιλοσοφία και μιλούν για τον άνθρωπο.

*Η επιλογή του μικρότερου τόξου πλεύσης των ποντοπόρων πλοίων.

